

Numan Kartal

- Őirler -

Yayın Tarihi:

15.06.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

17 ağustos

Yuva kalmadı bak herkes sokakta
Bir çocuk ağlıyor yedi yaşında
Görüyoruz bizde yurdun başında
Katil ülkelerin uşakları var.

İçim param parça halkım karamsar
Binlerce insanım açık kaldılar
Sebepe oldu buna birkaç canavar
Halkımı sömüren birileri var.

İnsanlar omuzda cansız bedenle
Toprağa verildi yasla elemle
Size söyleyeyim bir tek kelime
Meclisin önünde sürüleri var.

Virane olmuş bak sahte yapısı
Şu Meclise gelsin bunun darısı
Başkanların rüşvet almış yarısı
Eti yendi halkın kemikleri var.

Karaloğlu kimdir doğru yazarmış
Hak edenin hakkı ağır azarmış
Meclise diyorlar çarşı pazarmış
İçinde azarlık vekilleri var.

Numan Kartal

Adama Bakalım

Siyaseti bir kenara bırakıp
Adama bakalım artık, adama
Şu sığ fikri, beynimizde çıkarıp
Adama bakalım artık, adama

Ben çok düştüm, hal bileni tanırım
Çorba ile aç gezeni bilirim
Bunca yıldır hata ettim, sanırım
Adama bakalım artık, adama

Adamsa parasız pulsuz da olur
Adam meteliksiz çulsuz da olur
Adam sağır olur, dilsiz de olur
Adama bakalım artık, adama

Bir telefon, bir gönülü feth eder
O bir gönül, bir yiğidi meth eder
Adam değil ise, düzü set eder
Adama bakalım artık, adama

Kartal'ı az görme, kırk oldu yaşı
Bahane arama, göz ile kaşı
Sonradan duvara vurmada başı
Adama bakalım artık, adama..

Numan Kartal

Ağlar gözlerim

Gurbette artıyor ah ile zarım
Eşî dostu göremiyor gözlerim
Sılada bekliyor vefasız yârım
Yıllardır ayırırım onu özlerim

Nedendir nasıl düşmüşüm derde
Ararım elbette dostlarım nerde
Kalemi kâğıdı aldığım yerde
Acı yazar acı söyler sözlerim

Yıllar nasıl gelip geçti bilmedim
Bahçemizden güllerimi dermedim
Eller gibi ben murada ermedim
Elemle kederle geçer günlerim

Sılaya özlemim her gün büyüyor
Kader ağlarını bana örüyor
Zaten derdim bana ağır geliyor
Onun için durmaz ağlar gözlerim

Numan Kartal

Ahmet kaya'ya

Arpa orağa geldi koyun kuzuya
Sen vatana dönmedin Ahmet'im neden
Serçe yuvaya döndü arı kozaya
Sen vatana dönmedin Ahmet'im neden

Sen buradan gideli hayli çok oldu
Hepsi açtı bunların şimdi tok oldu
Hayallerin umudun hepsi yok oldu
Sen vatana dönmedin Ahmet'im neden

Yaşama gayeleri amacı birdir
Bunların hedefleri sadece kirdir
Gidenler döndü de geriye bir bir
Sen vatana dönmedin Ahmet'im neden

Sen gittin de buradan hayaller kaldı
Gözlerim bir an için uzağa daldı
Kartal'ın ağıtları cihanı sardı
Sen vatana dönmedin Ahmet'im neden

Numan Kartal

Akşam olunca

Kayboluyor gençlik bir sır oluyor
Aklıma düşünce gözüm doluyor
Gözlerim uzağa dalıp gidiyor
Asker ocağında akşam olunca

Ayrılık zor geldi dayanamadım
Bilmem kaç yıl oldu ben sayamadım
Günleri saymayı başaramadım
Asker ocağında akşam olunca

Kaderdir bu deyip geçemiyorum
Kaderime boyun eğemiyorum
Her gün ağlıyorum gülemiyorum
Asker ocağında akşam olunca

Sılanın hasreti her gün büyüyor
Gurbetin acısı belim büküyor
İçime ince bir hüznün çöküyor
Asker ocağında akşam olunca

Ƙartal oğlu zordur asker ocağı
Özlüyorum elbet köyü bucağı
Aklıma düşüyor anne kucağı
Asker ocağında akşam olunca

Numan Kartal

Aldırmıyorum

Yürüyorum kaldırımlarda öyle tek başıma.
Yağmur yağıyor üstelik şimşek çakıyor.
Islanmışım su gibi
Ama aldırmıyorum.
Yürüyorum kaldırımlarda cebimde metelik desen yok
Yol kenarında dilenciler var
Ve gideceğim yere dolmuş gidiyor iki yüz elli bine.
Dedim ya param yok aldırmıyorum.
Dünya dönüyor kendi halinde
Çiçekler solmuş,
Böcekler ölmüş
Ve birde cinayet varmış Karşıyaka'da
Hakkını ararken vurulmuş bir yiğit
Ama dedim ya aldırmıyorum artık aldırmıyorum.

Numan Kartal

Anam

Gözlerime bakıp yolladın beni
Yalanım yok bir sen anladın beni
Namerdim sözümde dönersem geri
Ağla anam ağla dönerim bir gün
O güzel elinden öperim bir gün

Oğlum asker deyip beni unutma
Benim yokluğumu boşa avutma
Güzel günler gelir sakın unutma
Ağla anam ağla dönerim bir gün
O güzel elinden öperim bir gün

O küçük resminle avunup durdum
Geleceğim güne hayaller kurdum
Uçan turnalardan hep seni sordum
Ağla anam ağla dönerim bir gün
O güzel elinden öperim bir gün

Ana hasreti bu bitmek bilmiyor
Bu zalim günler hiç geçmek bilmiyor
İnan senin kadar kimse sevmiyor
Ağla anam ağla dönerim bir gün
O güzel elinden öperim bir gün

Kartal yazarım, dertleri sayıp
Gerçeği demezsem işte bu ayıp
Burada geçen gün koca bir kayıp
Ağlama sen anam kıyamam sana
Seneler geçse de doyamam sana

Numan Kartal

An-kara

Bu şehir gizlice her gün ağladı.
Şimdi can veriyor mutlu musunuz?
Bu şehir karaya, kara bağladı.
Şimdi can veriyor mutlu musunuz?

Batılının oyununa kandılar,
Altın tasla bize zehir sundular.
Akbabalar Ankara'ya döndüler.
Başkentim kanıyor, mutlu musunuz?

Ankara'm inliyor, birde sen inle,
Bir yere varılmaz garezle, kinle,
Dinle be hain, sözümü dinle,
Ankara'm yanıyor, mutlu musunuz?

Susuyor halkımız, verilmiş korku,
Aslanın, tilkiye yakışmaz kürkü,
Kahrolsun düzenin bu çirkin çarkı,
Ankara'm ağlıyor mutlu musunuz?

Bize özgürlüğü verdi yoruldu,
Cumhuriyetimiz, orda kuruldu,
Yedi düvel derdik, hesap soruldu,
Kartal'im soruyor, mutlu musunuz?

Numan Kartal

Anne

Silme gözümün yaşını anne.
Silme, kalsın hepsi yerinde
"Acılar erken büyütür çocukları" derdi babam.
İşte ben,
İşte ben erken büyüdüm anne.
Acılar büyüttü beni.
Hüzünler yeniştirdi.
Gerçeklerle olgunlaştım.

Kaç ay, kaç yıl ayrı kaldık.
Kaderimiz bu dedik, gizli gizli ağladık.
O kadar özledim ki çocukluğumu,
Saf ve temiz.
Ve kirlenmemiş çocukluğumu.

Bayram harçlığı alamadığım bayramları özledim anne.
Yarın bayram diye heyecanlanamadığım bayramları.
Parasını zor denkleştirdiğim gazozu alıp,
Sağa solo sallayıp püskürtmeyi özledim.
Sıkıldım artık bu dünyadan,
Çekirdeksiz karpuz isteyen patronumdan sıkıldım.
Gücü olanların güçsüzleri ezmesinden
Paradan yana olan adaletten sıkıldım.
Yeniden çocuk olmak istedim,
Zamanı geriye almak istedim,
İkinci bir şans daha istedim doğrusu, ikinci şans.
Ama olmadı be anne olmadı.
Bu dünyayı geçirdik artık
Umutlarım yarım kaldı.
Çocukluk yaşayamadan geçti ömrüm
Oysa ben en çok çocuk olmak istiyordum
Bilemedim, çocukluk bir kez olurmuş.
Hayat yine bana istediklerimi vermedi.
Ve ben yine sessiz sesiz,
Ve ben yine gizli gizli ağladım.
Silme gözümün yaşını anne,
Silme kalsın hepsi yerinde.

Numan Kartal

Aşık veysel

Ruhuma işledi derin sözlerin,
Sözüne sıdk ile bakarım usta,
Benden iyi görür, âmâ gözlerin,
Gönlündeki sırra, şaşarım usta.

Çınarsın sen, işin olmaz söğütle,
Ömrünü yetirdin kalem kağıtla,
Ardından ağladık yaşla, ağıtla,
Sevgini, sevgime katarım usta.

Padişahın fermanını yırtarak,
Yaşadın sen bu hayatı tartarak,
Çoğalırız bizde her gün artarak,
Yolumda fenersin, yakarım usta.

Ben beşerim hazır ettim salımı,
Adaletten ayırmadım yolumu,
Hem sağımı bildim hem de solumu,
Irmak olsam sana, akarım usta.

Aşk insanı, senin gibi yakmalı,
Gözden değil, kalpten yaşlar akmalı,
Bakacaksa gözüm, dostça bakmalı,
Kem bakan gözümü satarım usta.

Kartal'ım derim ki; garip bir kulum,
Kara toprağadır, benimde yolum,
Aşık Veysel, sana yakışmaz ölüm,
Derdimi kağıda, yazarım usta.

Numan Kartal

Atışma

Güneş doğar iken ava çıkıyor
Akşam eve boş dönüyor, Muhittin Abi.
Av bulamayınca boşa sıkıyor
Dünya sana hoş geliyor, Muhittin Abi.

Hayrettin Göktaş'la sabah erkenden
Hazır tavuk almış ava giderken
Köme'de uyumuş ördek beklerken
Anlattığın az geliyor, Muhittin Abi.

Üç metreden kazı vuramamışsın
Domuzu görünce duramamışsın
Çölde yol aramış bulamamışsın
Haber bana tez geliyor, Muhittin Abi.

Eskiden çok idi karga sürüsü
Sen ava başladın bitti hepsi
Duydum sana geçmiş çölün tapusu
Avı bırak, saz geliyor, Muhittin Abi.

Tavşan teslim olmuş üzülme diye
Geçen gün serçeye sıkılmışın niye
Adnan bir kaz vermiş, boş gitme diye
Bak yukarı, kaz geliyor, Muhittin Abi.

Hilmi Aydın vurdu, ben vurdum dedin
Çölü ben bilirim öz yurdum dedin
Çiğdeli köyünü Boztepe sandın
Kışta bitti yaz geliyor, Muhittin Abi.

Eceli sen oldun yuvasız kuşun
Kartal'ım derim ki çok ağrır başın
Kuşu düşünmezsen kendini düşün
Bu sene bu avı bırak, Muhittin Abi.

Numan'ım
Ben bu işe on yaşında başladım
Kavaklı bahçede çok kuş taşladım
Oda yetmedi de kumru besledim
Sen bu işten ne anlarsın Numan'ım.

On dört yaşındaydım aldım tüfeği
Hemen yanımda da bir av köpeği
Tam gözünden vurdum ala ördeği
Sen bu işten ne anlarsın Numan'ım.

Benim ustalarım Çolağın Nebi
Cafarın Mehmet'le Guşçunun Sali
Aklımdan hiç çıkmaz Memici Emmi
Sen bu işten ne anlarsın Numan'ım.

Daha sonra Topal Kasım Kel Memmet

Tefiğın Haydar'la Rüştü'nün Ahmet
İkisi sağ, ikisinin ruhuna rahmet
Sen bu işten ne anlarsın Numan'ım.

Senin dediklerin dünkü çıraktır
Bu avcılık sana hayli ıraktır
Demem o ki sana, yazın kuraktır
Sen bu işten ne anlarsın Numan'ım.

Vurduğum avların sayısın bilmem
Bir daha vurmam ki dünyaya gelsem
Şaşıp kalırsın bir tüfek versem
Sen bu işten ne anlarsın Numan'ım.

Muhittin'i atmışında şiire başlattın
Duramadın kendini de haşlattın
Dört dörtlük bir avcıyım, bana suç attın
Sen bu işten ne anlarsın Numan'ım.

Numan Kartal

Azdız

Herkes gitse ben yerimde kalsam da
Hapishane denen yere batsam da
Üzülmem ki uzun yıllar yatsam da
Artık susmam yazarım ben azdınız

Hiç eser kalmadı edepten ardan
Her işin menfaat her işin kardan
O sivri başın da çıkmasın dardan
Artık susmam yazarım ben azdınız

Yurttaşın gözüne indirdin perde
Nerde bu adalet bu düzen nerde
İşçiyi köylüyü düşürdün derde
Artık susmam yazarım ben azdınız

Ecevit i özler oldu gönlümüz
Ateşlendi sönmez artık közümüz
Sizde ar kalmadı bozuk yüzünüz
Artık susmam yazarım ben azdınız

Saltanat kuruldu başıma yoktan
Kartal'ım kırıldı kollarım kökten
Açlar hesabını soracak toktan
Artık susmam yazarım ben azdınız.

Numan Kartal

Babaanne

Gidiyorum dedin hakkın yoluna
Neden bırakıp ta gittin babaanne
Bende geleceğim gerçi sonunda
Ansızın giderek üzdün babaanne

Gidişinle dünya çöktü başıma
Garip yazamadım mezar taşına
Ansızın gittin ya döndüm şaşkına
Neden beni bırakıp ta gittin babaanne

Bir gün olsun rahat yüzü görmedin
Yaşıyorsun bil ki sen hiç ölmedin
Giderken elveda bile demedin
Neden beni bırakıp ta gittin babaanne

Seni son kez olsun göremedim ki
Namazın kılındı gelemedim ki
Senin kıymetini bilemedim ki
Neden beni bırakıp ta gittin babaanne

Meyveye döndü hep diktiğin fide
Yıllara denk gelir çektiğin çile
Adın zikir oldu her an dilimde
Neden beni bırakıp ta gittin babaanne

Numan Kartal

Babadan nasihat

Gece gündüz çalış, bakma kimseye
Kendi yağında kavrul derdi hep babam
Bak ta ibret al şu akan dereye
Sabit durma savrul derdi hep babam

Önde gitme sakın düşme araya
Sen hep çalış muhtaç olma paraya
Yüce Mevla düşürmesin kiraya
Bir göz dam yap yorul derdi hep babam

Dur diyemezsin ki kötü gidişe
Arada riyakâr gelir düşünce
Kötü gözle bakma elin işine
İşin gibi sarıl derdi hep babam

Kötüye fenaya susma kız biraz
İçinde zehir var yazda kus biraz
Bazen durulursan bazen coş biraz
Hırçın olma durul derdi hep babam

Ölüm bir son değil göçü bilirsin
İnsanlık ak değil suçu bilirsin
Çakalı bilirsin, koçu bilirsin
Gerekirse vurul derdi hep babam

Kartal'ım sözlerin ısıtır yolu
Şayende öğrendim ben sağı solu
İster yağmur yağsın, isterse dolu
Eğilme hiç doğrul derdi hep babam

Numan Kartal

Babam

Nasıl yaşıyorsun sen kara yerde
Dileğim Allahtan yanma be babam
Düşürdü bak felek seni bu derde
Feleğin işine kanma be babam.

Aniden giderek üzdün hem beni
Hem de düşünceye saldın sen beni
Gitme babam dedim duymadın beni
Kavuşma gününde sinme be babam.

Feleğin tokadı ağırdır acı
Çok aradım yokmuş bunun ilacı
Gözümün nuruydun başımın tacı
Gidip başka dala konma be babam.

Kocaman yüreğin nasırdı elin
Acı söylese de tatlıydı dilin
Haram lokmalara gitmedi elin
Önümde ışıksın sönme be babam.

Dünyada yok imiş bunun ilacı
Dönüşsüz yoldasın, herkes duacı
Sen değilsin sade, bende kiracı
Unuttu derlerse kanma be babam.

Hani bu ayrılık zordu ölümden
Sen gittin tutan yok benim elimden
KARTAL'ım dertliyim anla halimden
Bana yalnızlığı sunma be babam
Rüyalarım gel sinme be babam.

Numan Kartal

Babama

Çatık duran kaşın nasırlı elin
Aklıma geliyor o tatlı dilin
Tükendi mi şimdi derdin kederin
Ardında dört yavru kaldı bak babam

Şu cihana seni anlatamadım
Gözlerim doldu da ağlayamadım
Kaç yıl oldu bilmem ben sayamadım
Hepside mazide kaldı bak babam

Hastane yolları kaderde vardı
O illet hastalık ciğeri sardı
Mevla'dan kesilmez ümidim vardı
Ümitlerim yarım kaldı bak babam

Gurbette duydum ki haberin kara
Bağrıma açıldı koca bir yara
Bu gidişin beni düşürdü dara
Gözlerim uzağa daldı bak babam

Sen gidince doğdu acı yanlarım
Odamda canlandı hatıralarım
Yokluğunu inan ben çok ararım
Diyeceğim yarım kaldı bak babam

Numan Kartal

Baboş

Diyorsun ki bana, derdin ne gardaş
Derdimi dostuma, yanmadım Baboş
Haramı sundular, ol diye paydaş
Hakikate uydum, kanmadım Baboş

İnsanları kırmamaya çalıştım
Dosttan darbe yemelere alıştım
Bir ekmeğim varsa bile bölüştüm
Doğrulardan asla, dönmedim Baboş

Kimi vurgun vurdu, döndü köşeyi
Kimi harcanmadı, tuttu maşayı
Ben ne kral bildim, ne de paşayı
Alev aldım geri, sönmedim Baboş

İnsan yaşar kollarıyla dalıyla
Ardı sıra konuşulur anıyla
Kimse göçmez servetiyle malıyla
Şeytnanın atına, binmedim Baboş

Haramı hamutla kapanı gördüm
Doğru bildiğinden sapanı gördüm
Gizli pazarlıklar yapanı gördüm
Ben hep açık oldum, sinmedim Baboş

Kartal'ım durmayıp bizi yordular
Tilki olup günlük plan kurdular
Ahlaksızlar ahlak dersi verdiler
Yok yazılıp derse, girmedim Baboş

Numan Kartal

Bana Sor

Yüreğimde kocaman bir yarayla
Yaşıyorum ama sen gel bana sor
Bedavadan bu dert alma parayla
Taşıyorum ama sen gel bana sor

Hiç yerinde durmaz her gün taşınır
Kafamı takarsam, beynim uyuşur
Bazen acı verir bazen kaşınır
Kaşıyorum ama sen gel bana sor

Göğüs kafesimi sarıyor ağrı
Bazen çekilmiyor, yakıyor bağı
Bir yol bulmak için çözüme doğru
Koşuyorum ama sen gel bana sor

Bir gün verem gibi, diğer gün sıtma
Bu dert senle yaşar el gibi bakma
Doktorlar diyor ki kafana takma
Takmıyorum ama sen gel bana sor

Ya rabbi dilersen ömrümü yetir
Dilersen çektiğim acıyı bitir
Derdimi buraya, ben satır satır
Yazıyorum ama sen gel bana sor

Kartal'ım elbette bir gün ölürüm
Boynumu bükerim hakka varırım
Bu dünyanın sonu vardır bilirim
Biliyorum ama sen gel bana sor

Numan Kartal

Be Gece

Köyümü özledim uzaktır yolum
Varam dedim, varamadım bu gece
Hem kanadım kırıldı, hemide kolum
Saram dedim, saramadım bu gece

Kışa geldi ömrüm, görmedim yazı
Tadı iyi ama, kalmadı tuzu
Kalkıp iki rekat şükür namazı
Kılam dedim, kılamadım bu gece

Kim götürmüş bu dünyadan malını
Şansın varsa tutan olur salını
Yolda gördüm, eski yarin halını
Soram dedim, soramadım bu gece

Bülbülüm ötmüyor, gerek yok güle
Közümüz korlansın dönmesin küle
Her gece gördüğüm rüyayı bile
Yoram dedim, yoramadım bu gece

Kimisi havadan atıyor maval
Kimisi üretir, elinde kaval
Geleceğe dönük güzel bir hayal
Kuram dedim, kuramadım bu gece

Kartal'ım özgürsün gelme yulara
Kapılma hiç hırsla, atıl sulara
Uymam gerek olan, büyük kurala
Uyam dedim, uyamadım bu gece

Numan Kartal

Bilemiyorum

Zamansız gelen bu ayrılığın
Sebebi ben miyim bilemiyorum
Üzerime gelen bu karanlığın
Sonunda aydınlık göremiyorum

Kim yarattı söyle derdi kederi
Her günüm gamlıdır her gün elemli
Zamana bırakıp kötü kaderi
Olduğuna varsın diyemiyorum

Yürekte yara var her gün kanıyor
Söyleyin anama içim yanıyor
Yüzüme gülenler kuyum kazıyor
Kim dost düşman inan bilemiyorum

Geçmeyen bu günler bitmeyen çile
Herkeste bir oyun herkeste hile
En acı sitemler geliyor dile
Kendimden geriye diyemiyorum

Kartaloğlum bir gün dertler biter mi?
Bitmeyen güllerde bülbül öter mi?
Bunu anlatmaya ömrüm yeter mi?
İnan ki bende bilemiyorum.

Numan Kartal

Bir avrat aradım

Çirçir(1) pınarında astap yuyacak(2)
Bir avrat aradım bulamadım ki
Boş gününde ele ıstar(3) alacak
Bir avrat aradım bulamadım ki

Sabahları benden erken kalkacak
Yarım gel deyince dağlar aşacak
Soku(4) taşlarında tokmak vuracak
Bir avrat aradım bulamadım ki

Elinde güğümle(5) suya gidecek
Kış gününde bana güller derecek
Kırk tane danayı yalnız güdecek
Bir avrat aradım bulamadım ki

Arayıp bulmadım gönlüm yaralı
Kendi taşımali koca haralı(6)
Eli nasır olsun hem de kınalı
Bir avrat aradım bulamadım ki

Dikenlere bakıp gonca gül desin
Tarasın zülfünü bana yellesin
Güz gelince hozan bağı bellesin
Bir avrat aradım bulamadım ki

Kardeşi olmasın babası öle
Bir ekmeği bulup ikiye böle
Kendime hizmetçi anama köle
Bir avrat aradım bulamadım ki

Kartalım bildir(7) da aradım durdum
Bulurum diyerek hayaller kurdum
Elimde guşane(8) dolandım durdum
Bir avrat aradım bulamadım ki

Numan Kartal

Birlik

Dinleyin ağalar dinleyin beyler
İçimize zehir soluyoruz biz.
Sizde duyun beni, hanım gelinler
Kendi kendimizi yoluyoruz biz.

Şağımız solumuz sahtekâr, yalan
Önümüz arkamız edilmiş talan
Gururla gezerken, gelecek çalan
Arada çok sönük kalıyoruz biz.

Al al değil artık yanaklarımız
Boyadan görünmez dudaklarımız
On beş günde büyür, tavuklarımız
İnsanı ucuza, satıyoruz biz.

Yanıltmasın sizi, ucuzu öven
Kimseden kimseye kalmadı güven
Doğruyu söylesin Allah'ın seven
Helale haramı katıyoruz biz.

Yaşlanmadan önce titreşir eller
Kartalım bedeni sarıyor kanser
Damarım tıkanır, midemde ülser
Kimyasalı kana, katıyoruz biz.

Numan Kartal

Boztepe

Yuğa(1) ekmeğe biz ęırpama s¼rd¼k
İçine sızgıtla helvayı d¼rd¼k
Kardeşi hak bilip ikiye b¼ld¼k
Çıkar ilişkisi bozdu bizleri

Sığır yollarında tezek topladık
Tozlu yollarında sekmeç(2) oynadık
Kıt kanaat yedik biz hiç doymadık
Hazır gıda geldi bozdu bizleri

Sigara bulamaz p¼sk¼l(3) sarardık
Elektrik gider erken yatardık
Damların üstüne toprak atardık
Zamane değişti bozdu bizleri

İmeceyle(4) tarla tapan ekerdik
Her birimiz beşer fidan dikerdik
Kimse bilmese de çile çekerdik
Menfaat d¼ř¼nmek bozdu bizleri

Åsker ocağında mektup yazardık
Önemli bir güne tebrik atardık
İçlerine biraz sevgi katardık
Teknoloji geldi bozdu bizleri

Sağlam gömlek olmaz her yeri sök¼k
Deliye benzerdik ellerde d¼d¼k
Gariban gezerdik boynumuz b¼k¼k
Yırtık pantul(5) moda bozdu bizleri

Gazoz kapağını oyuncak sandık
Tarla tırmıkladık güneşten yandık
Üfelemeç(6) yerken ekmeği bandık
Tandırlar kapandı bozdu bizleri

Kartalım özlemin içinde ç¼r¼r
Bunlara hasretim her daim büy¼r
Bilmem ki insanlık nereye yür¼r
Geçen yıllar elbet üzdü bizleri

Numan Kartal

Boztepe'm

Çocukluğu özledim doğduğum yeri
Yıllardır hasret ile kavurdu beni
Hasretim bitsin diye döndüm de geri
Nerede o eski köy, nerede dedim

Kadınlarımız suya ocak yakmıyor
Soğuk akan özlünün suyu akmıyor
Hiç kimse birbirine sıcak bakmıyor
Nerede o insanlık, nerede dedim

Düşe kalka büyüdük tozlu yollarda
Yardımlaşma vardı bütün kullarda
Anılar kaldı artık geçen yıllarda
Nerede o çocukluğum, nerede dedim

Alapınar yeşildi, çim kurutulmuş
Ceviz bağı, taş ağıl hep unutulmuş
Mercimek, nohut eken kolayı bulmuş
Nerede kara patoz, nerede dedim

İbibikler öterdi söğüt dalında
Sabah sığır giderdi horla yolunda
Papatyalar açardı küngün dağında
Nerede o yıllarım, nerede dedim

Pamukludan üzümler habeyle gelir
Güzel işin hakkından erbabı gelir
Bayram deyince akla Nedim Bey gelir
Nerede o saziyla, nerede dedim

Meyveler iğne yemiş sebzeler hormon
Kalmadı vücudumda birazcık derman
Eskiden buralarda olurdu harman
Nerede o harmanın, nerede dedim

Kerpiç kesip kasnak yakan kalmamış
Yıllar geçmiş murad alan olmamış
Kırk tepede mantar bile kalmamış
Nerede o evelek, nerede dedim

Tırpanın işi bitmiş eskici almış
Dövenin dişi düşmüş kışın yakılmış
Koca ceviz ağacı boynunu eğmiş
Nerede o ceviz bağı, nerede dedim

Kartaloğlum burda bitmez sözlerim
Toprak damda yağmur sesi özlerim
Hatırıma gelince durmaz gözlerim
Nerede o Boztepe'm, nerede dedim

Numan Kartal

Bu vatanın beksisi

Gece boyu hiç yummadım gözümü
Çok düşündüm buldum elbet çözümlü
İyi dinle be hey zalim sözümü
Bu vatanın bekçisiyiz biz varız.

Düşman gelse üzerime her yandan
İşte o an bu kılıcım döker kan
Ülkem bana emanettir atamdan
Bu vatanın bekçisiyiz biz varız.

Düşmanları ayırıyor gözümüz
Alevlendi sönmez artık közümüz
Duysunlar ki şudur bizim sözümüz
Bu vatanın bekçisiyiz biz varız.

Bizler varız bu ülkenin hamalı
Yıkılmayız sağlam attık temeli
Rüya olur hainlerin emeli
Bu vatanın bekçisiyiz biz varız.

Numan Kartal

Buldum Parayı

Nerden buldu diye merak eden var
Kalede, gömüden buldum parayı
İt gibi koklayıp iz süren de var
Kıbrıs'ta gemiden buldum parayı

Sabah akşam dükkan gözlemek gördüm
Küsurat gelince düzlemek gördüm
İftira edene yüzlemek gördüm
Dayıdan, emmiden buldum parayı

Biraz çaldım, biraz yardım topladım
Kıyma çektim, biraz orda hakladım
Allah dedim garibanı yokladım
Camide dergahta buldum parayı

Feto'nun kasası oldum bir ara
Paraya paradır, demem o sıra
Eskiden muhtaçtım kuru hasıra
Kasa alıp kaçtım, buldum parayı

Esnafa borcumu, hep inkar ettim
Onlar zarar etti, ben hep kar ettim
Bazen de ağlayıp ahü zar ettim
Dilenip, toplayıp buldum parayı

Kartalım yaşım kırk, yordunuz beni
Gidip yaramazdan sordunuz beni
Hanginiz haksızken gördünüz beni
Emek verdim, terde buldum parayı

Numan Kartal

Burası boztepe

Burası bizim köyümüz kızım, burası Boztepe.
Burada ekin umut olmadı ekmeğime aşıma.
Burada fabrika kurmamış ağalar beyler.
Burada tohum tutmamış toprak.
Çok istedim ama yaşayamadım burada.
Şana bir gelecek kuramam diye korktum beklide.
İlerisi yok dedim çıktım gurbete...
Sana zor gelmedi biliyorum buralardan ayrılmak.
Çünkü sen buranın tozlu yollarında büyümedin.
Sen birilerinin bahçesinden elma yolmadın.
Sen bu yollarda düşüp yaralamadın elini, kolunu.
Keşke bir imkânım olsa da dönsek köyümüze.
Sende benim büyüdüğüm yerde büyüsün.
Sende benim ağladığım yollarda ağlasan.
Burası bizim köyümüz kızım, burası Boztepe.
Bir gün ölünce gömülmek istediğim yer burası,
Bir gün ölünce ben ve Boztepe.

Numan Kartal

Canım sevgilim

Öpmeyince uyumam güzel resmini
Dilimden hiç düşürmem inan ismini
Şiirle anlatamam büyük sevgimi
Hasret kaldım yüzüne canım sevgilim

Yağmur yağar yaşları dolar gözüme
Hasret yakar gurbetse vurur özüme
Meydan okuyorum ben artık ölüme
Sensiz yapamadım ki canım sevgilim

Gecenin karanlığı ışık vuruyor
Her geçen gün sevgimiz daha büyüyor
Gece bitmek üzere sabah oluyor
Güneş bize doğuyor canım sevgilim

İster ayrılık olsun isterse beter
Kartaloğlu çekerim mutlu ol yeter
Bir gün olur dünyadan göçersem eğer
Sakin beni unutma canım sevgilim

Numan Kartal

Çanakkale

Düşman hain düşman pusu kurmuştu
Anzak'ı kandırıp öne sürmüştü
Seddülbahir suçsuz şehit vermişti
Adını tarihe yazdı şehidim
Kendi mezarını kazdı şehidim.

Tekbir sesi geldi bütün siperden
Allah razı gelsin her bir neferden
Gidenler dönmedi kutlu seferden
Bize hürriyeti verdi şehidim
Kanını yerlere serdi şehidim.

Vatanı savundu her gün uykusuz
Günlerce aç kaldı günlerce susuz
Bedenini siper etti kuşkusuz
Bize cumhuriyet verdi şehidim
Düşmanları yere serdi şehidim.

Tarih doğru yazar yok yalan yanı
Uyan Türk evladı atanı tanı
Toprağa döküldü Türk'ün al kanı
Çelik gibi karşı durdu şehidim
Neden geldin diye sordu şehidim.

İki yüz yıl hüküm sürmüş bir ordu
Çanakkale için hayaller kurdu
Nasıl bir iman var gelince gördü
Düşmanı denize döktü şehidim
Hainin boynunu büktü şehidim.

Bu nasıl sevdadır bu nasıl yürek
Vatanı koruyor çelik bir bilek
Ayakta çarık yok sırtında yelek
Rüya görüp hayra yordu şehidim
Rüyada şahadet gördü şehidim.

Bir tas çorba bir gün yetmez bedene
Kınalar yakıldı harbe gidene
Senlik benlik davasını güdene
Tokat gibi cevap verdi şehidim
Hepimiz kardeşiz derdi şehidim.

Kırşehir' de verdi elbet çabayı
Hem eri ile gitti hem de subayı
Mehmet çavuş attı o son bombayı
Çiçekdağ'a isim oldu şehidim
Döktüğün kan vatan oldu şehidim.

Canını verdiler hep dize dize
Fransız general geliyor dize
Numan Kartal minnet duyuyor size
Sayenizde bu gün varız şehidim

Hakkımız helaldir deriz şehidim.

Numan Kartal

Çiftçilik

Arpa buğday ekerim, Terziyan'ın beline
Nasıl umut bağlarım, kırk tepenin keline
Mevla'm hiç düşürmesin, kredinin eline
Buradaki çiftçilik, artık zor oldu gardaş.

Hoyukluya buğdayı, ektim ama bitmiyor
Mazot ile gübreye inan gücüm yetmiyor
Tarla küçük diyerek, biçerciler girmiyor
Buradaki çiftçilik artık zor oldu gardaş.

Kum yerine diyorlar, ürün bol olur orda
İki dönüm ekersen, inan ki çoğu karda
İyi düşün hiç girme, sonra kalırsın darda
Buradaki çiftçilik artık zor oldu gardaş.

Tarladaki taşları, tek tek seçtim tırnakla
Senelerdir burada, yarma dövdüm tokmakla
Zalimin biri çıkar, tarla yakar çakmakla
Buradaki çiftçilik artık zor oldu gardaş.

Tohum patronluğunu İsrail ele almış
Tohum sade tohum mu, birazda zehir konmuş
Büyük büyük traktör, nedense moda olmuş
Buradaki çiftçilik artık zor oldu gardaş.

Senelerdir tarladan, geçim yapmış atamız
Kartal'ım bundan sonra, boşa gider çabamız
Ne dirgenimiz kaldı, ne anadut, yabamız
Buradaki çiftçilik artık zor oldu gardaş.

Numan Kartal

Çocuk gelin

Uzun zaman gurbet ellerde kaldım
Kaç yıl ayrı kaldım, sayan olmadı
Her türlü acının tadını aldım
Derdin var mı diye soran olmadı

On dörtlük gelinim acıyor içim
Kaderin yüküne, yetmiyor gücüm
Ne idi diyorum, ne idi suçum
Elimden tutup ta gülen olmadı

Hiç tadım kalmadı, dertli hallerim
Bağım hozan oldu, soldu güllerim
Çaresiz kalmışım bağlı ellerim
Derdime bir çare, bulan olmadı

Dilime dolanmaz, sevdiğim şarkı
Kaderim böyleymiş, bu imiş farkı
Kime anlatayım, bu çirkin çarkı
Yalvardım yakardım, duyan olmadı

Kartal'ım gül arar, sevmez ki çalı
Hep yalan çıkıyor falcının falı
Kör talih kırıyor, tuttuğum dalı
Bağırdım haykırdım, uyan olmadı.

Numan Kartal

Çözüm gerek

Araç oldu her yanımız,
Onun için çözüm gerek.
Benzin taşır damarımız,
Onun için çözüm gerek.

Kırşehir'in sağı-solu,
Çeşit çeşit araç dolu.
Bulamam ki yaya kulu,
Onun için çözüm gerek.

Bedenimde hal kalmadı,
Tutacağım dal kalmadı,
Arabasız kul kalmadı,
Onun için çözüm gerek.

Çift parklardan geçilmiyor,
Trafikten çıkılmıyor,
Tıkanınca açılmıyor,
Onun için çözüm gerek.

Kartaloğlu'm var hesabım,
Çabuk bitir bu azabım,
Bu hizmet bizlere lazım,
Onun için çözüm gerek.

Numan Kartal

Değişmiş

Nasıl bir sistemin içine düştük
Hırsızın, çalanın adı değişmiş
Vatanı sahipsiz sanıp bölüştük
Yağmanın, yalanın adı değişmiş

Darbe varmış ama hani gülen yok
Hainler nerede inan bilen yok
Gülen'i bulduk biz, ama veren yok
Akrebin, yılanın adı değişmiş

İnanma sahtedir onun gözyaşı
Ülkeyi alıyor çibanın başı
Fakirin alındı ekmeği aşı
Oyunun, planın adı değişmiş

Üstten gülüp altımızı soyarak
Allah Allah Allah diyerek
Üç kurusluk hakkımızı yiyerek
Bize din satanın adı değişmiş

Kartal'ım hak olan rejim bellidir
Hakka karşı olan kesim bellidir
Şimdiden söylerim seçim bellidir
Ülkeyi satanın adı değişmiş

Numan Kartal

Deprem

Vurgun yapıp sonra suçu bastırdın
Faturayı başkasına kestirdin
Kaçak yapı için terör estirdin
Takdiri ilahi deme ne olur.

Çok değer veririsin paraya pula
Hesap vereceksin ezilen kula
Dilerim muhtaç kal hasıra, çula
Nasipte var imiş deme ne olur.

Daireni sattın parası peşin
Toprağa girersen zor olur için
Vicdanına sorup, iyice düşün
Elden bir şey gelmez deme ne olur.

Unutma sen yaptın bu kandan nehri
Yerle bir ettiniz kocaman şehri
Her yere kustunuz o çirkin zehri
İstemedен oldu, derme ne olur.

Çok kazanmak için çimentoyu çal
Sonra da suçunu Yaratan'a sal
Ne evliya gördü, ne medyum, ne fal
Allah böyle yazmış deme ne olur.

Hepside kan emen birer canavar
Çok parası, yatı, katı, hanı var
Kartal'ım dünyanın elbet sonu var
Kaderi böyleydi deme ne olur.

Numan Kartal

Doğum gününde

Ne olur darılma anla halimden
Sensizim buradayım doğum gününde
Daha dün yanımda gonca gülümken
Uzakta zordayım doğum gününde

Yollar uzak diye gelemem sanma
Yalnız kaldın derler sen sakın kanma
Ben burada yandım sen orda yanma
Yalnızım yanarım doğum gününde

Kanadım olsaydı uçup gelirdim
Aklım keser ise koşup gelirdim
Yalın ayak yola düşüp gelirdim
Burada dardayım doğum gününde

Pastayı keserken titresin elin
En güzel şarkıyı söylesin dilin
Bir daha ki sene yanımdır yerin
Sensizken kordayım doğum gününde

Kutluyorum gülüm doğduğun günü
Doğup ta benimle olduğun günü
Sensizlik bu aşkın en kötü yönü
Sensizken zardayım doğum gününde

Yeni yaşlar verir Allah her kula
Yaşına erişip hep mutlu ola
Bu sene olamadı bel ki gel yıla
Seninle ordayım doğum gününde

Numan Kartal

Doktor

DOKTOR

Bu nasıl illettir bu nasıl zulüm,
Elinden hiçbir şey gelmez mi doktor.
Diyorlar ki bana sonucu ölüm,
Elinden hiçbir şey gelmez mi doktor.

Gel git hastaneye fırsat vermiyor,
Bu nasıl hastalık aklım ermiyor,
Çok gezdirdim kimse yaşar demiyor,
Elinden hiçbir şey gelmez mi doktor.

Mezarında gonca güller bitmesin,
Evimizde ocak yanıp tütmesin,
Daha erken bize veda etmesin,
Elinden hiçbir şey gelmez mi doktor.

Ben ona çıraktım o bana usta,
Beş gündür açtır, ciğerden hasta,
Bir çorba verelim küçük bir tasta,
Elinden hiçbir şey gelmez mi doktor.

Nefesi tıkanır güçlkle yürür,
O zaman içimde bir hüzün büyür,
Ölmesin ne olur bedeni çürür,
Elinden hiçbir şey gelmez mi doktor.

O acı çekmesin kırılırim ben,
Selayı duyarsam yıkılırim ben,
Doktorsun derdimi sana derim ben,
Elinden hiçbir şey gelmez mi doktor.

Baba KARTAL ölme seni ararım,
Ardından ağlarım, her gün yanarım,
Devriliyor benim ulu çınarım,
Elinden hiçbir şey gelmez mi doktor

Numan Kartal

Döndüm

Son güzün gelmişim yalan dünyaya
Yıllar geçti bende, dallara döndüm.
Zemheride düştüm kara sevdaya
Aşk ile yanarak küllere döndüm.

Işkın vermez artık köyün bağları
Geçti artık kara lastik çağları
Karakışta geçtim karlı dağları
Kervancı görmeyen yollara döndüm.

Hıdrellez gelir yetişir güller
Ağlarım yaşımı görmez ki eller
Karakışta garip oluyor haller
Dalından alınan güllere döndüm.

Doktor merhem bulamadı ağrıma
Sam yelleri esiyordu bağrıma
Herkes eğri dedi, benim doğruma
Feleği şaşırılmış kullara döndüm.

Kırkikindi yağmurunda ıslandım
Yaşım erdi, artık bende uslandım
Dost bilerek, hep haine yaslandım
Harcadılar beni, pullara döndüm.

Kartal'ım baharım kışa karışır
Küskün olan kaderiyle barışır
Bu can fani, bir gün hakka erişir
Yetimiyle kalmış, dullara döndüm.

Numan Kartal

Duran hocam

Herkes ettiğini biçer diyorlar
Sende iyilikler biç Duran Hocam
Dünya bir han, konan göçer diyorlar
Habibine komşu göç Duran Hocam.

Beytullah'a gittin geçti tavafla
Cennette ağırlan birçok sevapla
Münker, nekir sorsun sende cevapla
Zemzem şerbetini iç Duran Hocam.

Her işin beyazdır, olmaz karadan
Yolun dağ görmesin, geçsin ovadan
Yardım etsin sana, yüce yaratan
Sıratı sorunsuz geç Duran Hocam.

Bir gün bu dünyanın beli kırılır
Hesap günü yüce divan kurulur
İnsan-ı beşerden hesap sorulur
Sualî sorunsuz geç Duran Hocam.

Gönül eri oldun bu memlekete
Bilirim uyarsın farza, sünnete
Yüce rabbim seni alsın cennete
Cennette komşunu seç Duran Hocam.

Elbette bitecek dünya bölümü
Her canlı bir kere yaşar ölümü
Sana gösterebilirler cennet yolunu
Kevser'in suyundan iç Duran Hocam.

Duran Erdoğan der, sözün özünü
Rabbim bahar etsin ömrün güzünü
Evliyalar sana dönsün yüzünü
Etrafına ışık, saç Duran Hocam.

Geleceğe ışık tutar kalemin
Nice kapı açar, bir tek selamın
KARTAL'a ilhamdır senin kelamın
Benim de pasımı aç Duran Hocam.

Numan Kartal

Dünya

Doymadan yaşıma göçersem senden
Ellerim yakanda kalacak dünya
Bir canım var oda çıkar bedenden
Başka ne kaldı ki alacak dünya

Doyarak gülmeden geçiyor ömrüm
Murada ermiyor zavallı gönlüm
Sayende yaşayan ölüye döndüm
Alnımda çizgiler çoğaldı dünya

Karanlık dünyama güneş doğmuyor
Geçmiyor saatler sabah olmuyor
Eş ile dostlarım halim sormuyor
Saçımdaki aklar çoğaldı dünya

Gurbet ellerinde yalnız başıma
Hiç haram katmadım tatlı aşıma
Yaz ayında karlar yağdı başıma
Nedense talihim gülmedi dünya

Yılların üstüne çizgi çekilmez
İçim kan ağlıyor yüzüm gülemez
Ölmemiş insana kefen biçilmez
Ölmeden mezarım kazıldı dünya

Numan Kartal

Dünya malı

Dünya malı yalandır ahiret gerçek olan
Sen toprağa girince saracak yılan çıyan
Ardından bakakalır dünyada dostun olan
Az kazanıp tatlı ye sakın şişme kardeşim

Dünyada zevk-i sefa haram lokma yediydin
Falana hırsız dedin filancayı yerdiydin
Hiçbir sebep yok iken iki dostu gerdiydin
Çukuru kendin eşip, kendin düşme kardeşim

Kul hakkını çok yedin evlada miras yaptın
Yaradan'a değil de adeta pula taptın
Senden anladın ama çok büyük hata yaptın
Sonun senin elinde yanlış seçme kardeşim

Aza kanaat edersen çoğu Allah verecek
Sen şükür de yeter ki yürü kulum diyecek
Dostlarına sahip çık mutlu günler gelecek
Paradan vazgeç ama dosttan geçme kardeşim

Numan Kartal

Eğitim

Eğitim sistemi çok deney gördü
Her gelen bakan, bir hayal kurdu
Karıştırır olduk  ile drd
Yokuşa gidiyor, dzmz bizim.

Disiplin kalmadı, saygı kalmadı
Geleceğe dair, kaygı kalmadı
Hep paracı olduk, duygu kalmadı
Hiç şükür bilmiyor azımız bizim.

Senede bir kere forma değişir
Batılılar halimize glşr
Öğrenciler hoca ile dvşr
Karaya mı gider, yazımız bizim.

Gerçeği yazarım, ayıp mı acep
Biraz mantık gerek biraz da edep
anakkale bize, en güzel sebep
Dertli trk çalar, sazımız bizim.

Hem keraat gerek, hemi de hece
Amaç sınıf geçmek, oldu sadece
Uykum bölünüyor her gün her gece
Bozulur mu diye, zmz bizim.

Kartal'ım umudu bende bekledim
Sorunları sıra sıra ekledim
Yazmak için, ben bu günü bekledim
Kızarır mı diye yüzümüz bizim.

Numan Kartal

Elbet

İnsanlık dünyada daimi dursun
Dilerim ki herkes muradın alsın
Koparma gülleri dalında kalsın
Gül dalında kalıp solmalı elbet

Muhtaç bile olsan hasıra çula
Değer verme sakın paraya pula
Sorarsanız eğer bu garip kula
Söz yerinde ağır olmalı elbet

Hiç hayır bilmez hasenat bilmez
Bir yetim yavrunun gözyaşı silmez
Babasız yavrular güler yüz görmez
Toplumun görevi olmalı elbet

Eğitim yuvası temeli bozuk
Düşmanlar pusuda emeli bozuk
Kaptanın elinde dümeni bozuk
Dümeni ehline vermeli elbet

Numan Kartal

Elma bahçesi

Babadan kalmıştı, yoncayı söktüm
Söküp de yerine elmalık yaptım
Sonunda anladım bir hata yaptım
Duraydı babamın verdiği emek
Bana da düşmezdi, pişmanım demek.

Baba emeğine, gözümü yumdum
Elmalık yaparak gelecek umdum
O bahçe başarı vaat eder sandım
Duraydı babamın verdiği emek
Babanın kararı doğruymuş demek.

Dinle dostum iyi dinle sözümü
Çok geç oldu ama açtım gözümü
Hepsini de sökmek bunun çözümü
Duraydı babamın verdiği emek
Ne deyim nasibim, böyleymiş demek.

Kimisi yettiyse, kimi yetmedi
Bir yıl bitti ise, bir yıl bitmedi
Bedavaya verdim kimse gitmedi
Duraydı babamın verdiği emek
İçimden gelmedi bahçeyi sevmek.

Besledim büyüttüm emek katarak
Köklerine ilaç, gübre atarak
Destek verdim alttan, çatal yaparak
Duraydı babamın verdiği emek
Nasip olmadı ki başardım demek.

Kimisi suyunu aldı yürüdü
Kimisi dalında hemen çürüdü
Meyvenin içini kurtlar bürüdü
Duraydı babamın verdiği emek
Doğru olmaz şimdi, elmayı övmek.

Ben çıkarım hemen saldırır kuşlar
Payına düşenden yemeye başlar
Çocuklar sapanla kuşları taşlar
Duraydı babamın verdiği emek
Nasip olmadı ki, bu elma demek.

Toprağı elimle eleyip süzdüm
İp çekip hepsini hizaya dizdim
Kartal'ım anladım kendimi üzdüm
Duraydı babamın verdiği emek
Nasip olmadı ki, bir elma yemek.

Numan Kartal

Elvan'a

Kara haber geldi gurbet elinden
Bir yıldız kaymış İzmit ilinden
Kınaman komşular yaram derinden
Saçımı başımı yolarım bugün

Kefen yakışmaz ki körpe bedene
Gönlüm razı değil erken ölene
Topraklar atmayın benim gülüme
Kendi kollarımla sararım bugün

Kör olasın İzmit ne idi derdin
Sen nazlı kuzumu toprağa verdin
Şu dertli gövdemi yerlere serdin
Bende bir gül gibi solarım bugün

Geçemedim yavrum bolu dağını
Kader bize örmüş ölüm ağını
Kara toprak aldı gençlik çağını
Aşkınla bağrımı yakarım bugün

Gözümün nuruydun canımdan candın
Sen gittin buradan ben ise yandım
Bu evlat acısı kolay mı sandın
Bu dünyayı kökten yıkarım bugün

Yuvamız kaybetti gönül erini
Buralarda yalnız koydun anneni
Gelip de yanına yara yerini
Sararım evladım sararım bugün

Numan Kartal

Ercan

ERCAN

Vatan hainisin benim gözümde,
İnsan sıfatı yok, inan yüzünde,
Dürütlük göremem senin özünde,
Bütün sitemlerim, sanadır Ercan.

Umarım işlerin tersine gider,
Demem o ki sana, olasıñ beter,
Vatandaştan kanı emdiğin yeter,
Hizmetin paradan yanadır Ercan.

Hipokrat yeminin, sözlerin nerde,
İşlerin bozulsun, düş sende derde,
Rahat uyuyama yattığın yerde,
Seni doğuranda, anadır Ercan.

Görevi kötüye kullanan sensin,
Bu mesleğe kara tohum ekensin,
Dilerim ki ömrün erken tükensin,
Bütün çaban üne, şanadır Ercan.

İnsanoğlu budur ruhu paslanır,
Helali dururken, haram beslenir,
Kırka kadar yerde, sonra uslanır,
Bu dünyada sonun, karadır Ercan.

Bu dünyanın iyide orda yanarsın,
Helallik almaya beni sorarsın,
Kartal'ın sözünde hisse ararsın,
Mesleğe verdiğin yaradır Ercan.

Numan Kartal

Gardaş

Saygıyı sevgiyi hepten unuttuk
Çıkmaza gidiyor yolumuz gardaş
Hepimiz firavun yolunu tuttuk
Boşa tık tık atar, solumuz gardaş

İnsan nedir, ne kadardır ederi
Garibana, herkes vurur semeri
Unuttuk babayı, bulduk pederi
Talana uzandı, elimiz gardaş

Kimisinin cebi dolup taşıyor
Kimisi dağları yaya aşılıyor
Orta direk buhar oldu, uçuyor
Tükeniyor artık, pilimiz gardaş

Koşturmadan bitmiyor ki işimiz
Artık tatlı kaynamıyor aşımız
Ayrı odalarda çocuklarımız
Neden asık durur, yüzümüz gardaş

Rotasız bir yolla nere varılır
Evlat babasına küser darılır
Yağmurumuz yağmaz, toprak yarılır
Acaba güler mi, yüzümüz gardaş

Kartal'ım bu günler, aranacak mı
Yalaka insanlar, yaranacak mı
Açılan yaralar, sarılacak mı
Doğru çıkacak mı sözümüz gardaş.

Numan Kartal

Gazeteci

Gazeteci neden yazmaz susarsın
Kalemin olayım yaz gazeteci
İşine gelirse zehir kusarsın
Kurbanlar olayım yaz gazetecib

Zam kervanı başın aldı yürüdü
Emeklinin hayalleri çürüdü
Yolsuzluk az idi şimdi türedi
Birazda bunları yaz gazeteci.

Doğruluk kalmadı bak hep yalan var
Fırsatı almışlar yurttta talan var
Binlerce dolara köpek alan var
Bir köşede bunu yaz gazeteci.

Yetimin hakkına göz dikenleri
Öz sermayemizi bitirenleri
Üç yüz lira ile geçinenleri
Konu yap kendine yaz gazeteci.

Rızık arıyor serçe her sabah erken
Ömrümüz bitiyor hay haya derken
Kimi sofrasında ballı süt yerken
Aç gezen garibi yaz gazeteci.

Ekmek bulamazsan pastaya buyur
Diyeni sorarsan Allah' tan bulur
Kartal'ım dünyanın düzeni budur
İster yazma ister yaz gazeteci.

Numan Kartal

Gel artık

Birileri yanarken yitik evladının ardından,
Sevgilisine şiirler yazıyor birileri.
Birileri hakkını ararken meydanlarda,
Birileri de alkış tutuyor iktidardakilere.
Vurulur canı yanar birilerinin,
Vuruldum da ölmem der birileri.
Birileri ise bir gider bin geliriz der inadına.
Yani gittiğinden beri çok şey değişmedi.
Gel artık devam edelim kavgamıza.

Her gün beynimde bir fırtına çakar.
Her gün kendimle yüzleşirim.
Umutlarım yeni sözler fısıldar kulağıma.
Ve her gün hesap vermek zorundayım vicdanıma.
Katledilen doğa, kirletilen dere,
Ve geleceğini çaldığımız çocuklar kavgaya çağırıyor bizi.
Gel artık devam edelim kavgamıza.

Tek başına yetmiyor yüreğim.
Ya ben nasıl yapmalı bunca zorlukları,
Ya ben nasıl dayanmalı bu düzensizliğe.
Ne şiirlerim yarım kaldı yazmaya,
Ne meydanlarda kaldı gözüm.
Nede bir sevgiliye hasret kaldım.
Gençliğimi benden alıp giden yıllar,
Umutumu alamadı hiçbir zaman.
Gel artık devam edelim kavgamıza.

Gözlerimden yaş akar, dolunay akşamlarında.
Ellerim sadece soğuk kış günlerinde titremez benim.
Ve sadece kavgada yumruk olmaz.
Geceler çok karanlık ve ben bu kavgada yine yalnızım.
Birer birer ölüyoruz gel artık.
Birer birer yapraklarını döküyor çınarlar.
Gel artık, devam edelim kavgamıza.

Numan Kartal

Gelin

Arzuhalim vardır vekilim sizden
Bu halkın derdini sormaya gelin
Sakin demeyin ki, ne gelir elden
Dar günlerde birlik olmaya gelin.

Ahırdaki hayvan bütün sermayem
Bu alanda öncü olmaktır gayem
Derdimi söyledim daha ne desem
Kanayan yarayı sarmaya gelin.

Dilerim ki arzuhalim ulaşır
Yetkililer çiftlikleri dolaşır
Bu alan da marka bize yakışır
Köylümöze umut vermeye gelin.

Biri Hızır gibi, bizleri dürttü
Kırşehir ölürken kefeni yırttı
Köylünün geliri arttı da arttı
Düşümüzü hayra, yormaya gelin.

Kırşehir'in eti, marka oluyor
Çiftçinin emeği, değer buluyor
Kartal'ım böyle bir hayal kuruyor
Hayali, gerçeğe kırmaya gelin.

Numan Kartal

Gelin ettiler

Kader kara yazmış alinyazımı
On dört yaşındaydım gelin etiler.
Anam çekemedi benim nazımı
On dört yaşındaydım gelin etiler.

Babam yaşındaymış müstakbel eşim
Böyle değil idi hayalim düşüm
Ağladım gözümde kalmadı yaşım
On dört yaşındaydım gelin etiler.

Gelinliği giydim karadan kara
Beni satın aldı o çirkin para
Nasıl anlatayım derindir yara
On dört yaşındaydım gelin etiler.

Benim yaşımdaymış en küçük kızı
İçerimi sardı derin bir sızı
Bana mı denk geldi bu çirkin yazı
On dört yaşındaydım gelin etiler.

Zengin evi dedi mutlu olursun
Baban garip işte destek verirsin
Sevmem deyip durma sende seversin
On dört yaşındaydım gelin etiler.

Babam buz dolaba beni veriyor
Derli anam benim için eriyor
Kardeşlerim gitme diye ağlıyor
On dört yaşındaydım gelin etiler.

Devlet yasak koysa böyle düzene
Ağır ceza gelse çocuk geline
Allah hesap sorar beni üzene
On dört yaşındaydım gelin etiler.

Numan Kartal

Görümcem

GÖRÜMCEM

Kendi işlerinden haberi olmaz
Sabah akşam beni gözler görümcem
Yanında olunca hal hatır sormaz
Üç gün ayrı kalsam özler görümcem

Ne bir hatır alır, ne bir hediye
Hep sinsi yaklaşır bilmem ki niye
Kim gelir kim gider acaba diye
Köşeden gizlice izler görümcem

Yolu kör şeytanın iblisin yolu
Belki yardımcısı, belki sağ kolu
Bilirim ki içi hırs ve kin dolu
Hislerini benden gizler görümcem

Hep dışarıda gezer içerde durmaz
Yüze karşı güler, kandırır kurnaz
Hiç kaba konuşmaz kalbimi kırmaz
Sözlerini bana süsler görümcem

Bazen surat yapar, sebepsiz yere
Kafası dik durmaz, hep bakar yere
Saymadım ama günde yüz kere
Yanına geleni gazlar görümcem

Kartal'ım görümce olur bu yolda
Fesatlık fitnelik bitmiyor kulda
Ders yapsam bunları, yazsam okulda
İlk günü okuldan vızlar görümcem

Numan Kartal

Gurbetten sılaya

Gurbet eller bize artık yabancı
Topla göçü hanım gidelim buradan.
Her gün biraz daha artıyor sancı
Topla göçü hanım gidelim buradan..

Ömrümüzü gurbet ele vermeden
Gidelim buradan ecel gelmeden
Gözüm yaşı akıp yeri delmeden
Topla göçü hanım gidelim buradan.

Yarın diye diye geçti ömrümüz
Sılamıza hasret kaldı gönlümüz
Ne evimiz belli nede yurdumuz
Topla göçü hanım gidelim buradan.

Gidersem buradan bitecek derdim
Döneceğim diye çok hayal kurdum
Bunca çile yeter kararı verdim
Topla göçü hanım gidelim buradan.

Nasıl bir düzendir ben çözemedim
Önüm derya deniz hiç yüzemedim
Sılaya küsmesi, zor küsemedim
Topla göçü hanım gidelim buradan.

Baba ocağı yok kırık kollarım
Ülüngür diyorlar orda dallarım
Döneceğim artık açın yollarım
Topla göçü hanım gidelim buradan.

Geri dönüş için çokça sınıandım
Gurbet ateş oldu ben çıra yandım
Kartalım bu güne kadar dayandım
Topla göçü hanım gidelim buradan.

Numan Kartal

Güzel günler göreceğiz çocuklar

Her şey "güzel günler göreceğiz çocuklar" diye başladı,
Güzel günler, güneşli günler.
Ülkemin denizi mavi, ormanı yeşil.
Güneşi sarı-kırmızıdır.
Güzel günlerin hayalini çizdim.
Güneşli günlerin de.
Renkli kalem kullanmadan.
Özgür kuşları var ülkem,
Birde tutsak paşaları.
Terörü var baş belası,
Ve sürgün bölgeleri.
Ülkemin her köşesinde onurlu insanlar var.
Her köşesinde emekçiler.
Ülkemin dağlarında yaban geyikleri,
Ovasında elleri nasırlı tarım işçileri var.
Güzel günlerin hayalini çizdim,
Güzel insanların da,
Renkli kalem kullanmadan.
Başkentin sokaklarında patlayan bombaları çizdim,
Babasız kalan çocukları,
Çocukları ölen babaları çizdim.
Türkülerimizi çizdim, ağıtlarımızı da.
Renkli kalem kullanmadan.
Ülkemin güzel şehirlerini çizdim.
Sivas'ın otelini,
Maraş'ın sokaklarını, Çorum'u
Ve Kırşehir'in kitap evini çizdim.
Renkli kalem kullanmadan.
Karne alamayan çocukları var ülkem,
Değeri olmayan öğretmeni,
Birde dayak yiyen doktorları var.
Yeşil milyonları sayan, fabrikatörleri.
Ve para için, bedenini satan fakülte öğrencileri var.
Mendil satan çocukları çizdim.
Birde rotası olmayan gençliği.
Renkli kalem kullanmadan
Şişli meydanını çizdim, Diyarbakır zindanlarını.
Ulucanları çizdim.
Ülkemin işsizlerini,
Çocuk gelinlerini, tecavüzleri çizdim.
Ve ülkem kömür madenlerini çizdim, maden işçilerini de.
Renkli kaleme gerek duymadan.
Güzel günler göreceğiz çocuklar.
Güzel günler, güneşli günler.

Numan Kartal

Hikaye

Uzun zaman oldu içkiyi bıraktım.
Aynı gün kâğıdı da kalemi de bıraktım anne.
Ama senin aşkından bak yine yazıyorum.
Farz et bir şiir: farz et mektup yâda farz et ki:
Yaşanmış yâda yaşanması mümkün olmayan bir hikâye bu.
O iki odalı köy evinde geçen çocukluğum,
Kahve köşelerinde çürüyen gençliğim,
Hepside içimde canlandı şimdi
Duygularım kalem oldu.

Kalemim dillendi şimdi.
Bana bir hikâye anlat anne:
İçinde kavga olmasın nefret olmasın
Kardeşlik olsun kardeşlik!
O iki odalı köy evi demiştim
Unutamadığım sahnelere perde oldu
Odanın penceresine uzanan koca söğüt
Ve babamın:
Gözlerime bakan titrek gözüyle
Üzerine basa basa o tok sesiyle verdiği öğüt:
"Beş liran varsa beş on liran varsa on liralık adamsın
Paran yoksa adam değilsin"
Bana bir hikâye anlat anne
İçinde para olmasın
Menfaat, çıkar olmasın
Sevgi olsun, saygı olsun birazda şefkat...

Gece çok karanlık anne birazda üşüyorum
Elimden tutan yok o yüzden düşüyorum

İçkiyi bıraktım diyordum ya şimdi yine içiyorum
Bana bir hikâye anlat anne.
İçinde sen ol babam olsun kardeş olsun
Bir tutamda fakirlik!
Acıkanlar için sofrada olsun hikâyende
Sofranda et olmasın süt olmasın
Babamın veresiye aldığı, üç kiloluk gül reçeli de.
Üfelemeç olsun anne gevrek olsun
Bir bardakta şerbet
Bana bir hikâye anlat anne
Bana bir hikâye!

Numan Kartal

Hile

Dinleyin ağalar dinleyin beyler
İçimize zehir soluyoruz biz.
Sizde duyun beni, hanım gelinler
Kendi kendimizi yoluyoruz biz.

Şağımız solumuz sahtekâr, yalan
Önümüz arkamız edilmiş talan
Gururla gezerken, gelecek çalan
Arada çok sönük kalıyoruz biz.

Al al değil artık yanaklarımız
Boyadan görünmez dudaklarımız
On beş günde büyür, tavuklarımız
İnsanı ucuza, satıyoruz biz.

Yanıltmasın sizi, ucuzu öven
Kimseden kimseye kalmadı güven
Doğruyu söylesin Allah'ın seven
Helale haramı katıyoruz biz.

Yaşlanmadan önce titreşir eller
Kartalım bedeni sarıyor kanser
Damarım tıkanır, midemde ülser
Kimyasalı kana, katıyoruz biz.

Numan Kartal

Hoşçakal

Kurtulamam gayrı ben bu yaradan
Gidiyorum artık anne hoşça kal
Kaderim bu imiş yazmış yaradan
Gidiyorum artık anne hoşça kal.

Elimden ne gelir kederde varsa
Ne olurdu sanki şu dünya dursa
Korkuyorum anne ya ora darsa
Gidiyorum artık anne hoşça kal.

Rabbim isteyince düşüyor yaprak
Sayılı gün biter tek tek sayarak
Hepimizin sonu bir avuç toprak
Gidiyorum artık anne hoşça kal.

Ecel kapım çaldı dinlemez yaşı
İki yavru kaldı döker gözyaşı
Başıma düştü bak feleğin taşı
Gidiyorum artık anne hoşça kal.

Şiire hevesim eskiden vardı
Sevgilim kâğıtsa, kalemim yardı
Aslında bu dünya bana çok dardı
Gidiyorum artık anne hoşça kal.

Ayrılık acısı ok oldu bana
Sensiz geçen günler dokundu bana
Aç gezdiğim yıllar tok oldu bana
Kartal gider artık anne hoşça kal.

Numan Kartal

İhtiyar

Ayakların iki iken üç olmuş
Yediğin aş çocuğuna güç olmuş
Kaynataya bakmak artık suç olmuş
Huzur evi sana bakar ihtiyar.

Yaşlanınca dostlar sana el olur
Devlet baba seni sever del olur
Üzülme sen asma yüzün ne olur
Huzur evi sana bakar ihtiyar.

Ceviz kıran dişlerin hep sökülmüş
Eğilmezdin belin artık bükülmüş
Sırma sırma saçlarında dökülmüş
Huzur evi sana bakar ihtiyar.

Öldüğünde ayrılırsın eşinden
İki lokma yiyemezsin dişinden
Sen gidince ağlanır hep peşinden
Huzur evi sana bakar ihtiyar.

Yaşamadan geçen yıllar senindir
Derdini dökersen derdin derindir
Kartal söyler sözlerinden emindir
Huzur evi sana bakar ihtiyar.

Numan Kartal

İsterim

Yörük oğlu doğdum Yörük yaşarım
Koyunu keçiyi saymak isterim.
Körpınar'a gitsem halay çekerim
Tura oynanırken kaçmak isterim.

İnli Murat, Kartalkaya, Hashöyük
Arabaşınızın ünü çok büyük
Horla köyümüzün önünde höyük
Üstünden Seyfe'ye bakmak isterim.

Özbağ'da dokunur en güzel halı
Dalakçı köyü de hep yazar dolu
Neşet Ertaş gibi sevgili kulu
Dinlerken sesini açmak isterim.

Ağustos ayında Hacıbektaş'a
Gidersem uğrarım koca Beştaş'a
Semaha dururuz canla baş başa
Pirin huzuruna koşmak isterim.

Kurugöl'de gördüm bir gönül eri
Homurlu'lu döker toprağa teri
Çiçekdağı olmuş destanın yeri
Akpınar'a selam vermek isterim.

Türkmen türküleri yazar Mucur'lu
Kamanlılar, Talu ile huzurlu
Üzümüyle meşhur olmuş Kortullu
Aç bayırdan şehre bakmak isterim.

Her çeşit insanın bir selamına
Can feda dostumun tek kelamına
Çöl aşiretinde, Kürt pilavına
Kaşığı daldırıp tatmak isterim

Görüşümüz ayrı rengimiz ayrı
Hep dokuz aylığımız var mıdır farkı?
Kardeşliğe çağrı edeyim gayrı
Kol kola halaya durmak isterim.

Birlikte yaşadık tarihler boyu
Kimimiz Türk olduk kimi Kürt soyu
Savaşta birlikte sırtladık suyu
Düşmanlara karşı durmak isterim

Kartalım doğmuşum bir bucağında
Kırşehir büyütmüş hep kucağında
Kırtıllar köyünde pir ocağında
Abdallara değer katmak isterim.

Numan Kartal

İşkence

Dün gece düşümde yine sen vardın
Rüyada da mutlu olamadım ki
Geçtiğin yollarda seni aradım
Ne acı bir gerçek bulamadım ki

Sevdim seni gülüm inandım aşka
Bendeki bu sevda inan bir başka
Arkadaşın geçti yanımdan hızla
Dur deyip te seni sormadım ki

İsmi de deftere kanımla yazdım
Belki döner diye yollara baktım
Ben senin canını canıma kattım
Sensizken burada gülemedim ki

Dünyaya geleli sürmedim sefa
Yârim yok ki benim derdimi sora
Şensiz geçen günüm oluyor cefa
Ölmek istedim de ölemedim ki
Bu ne büyük sevda bilemedim ki,

Numan Kartal

Kaderim

Nedense talihim gülmedi gitti
Beni hep çileye sardı kaderim.
Genliğe güvendim tükendi bitti
Beni genç yaşımda yordu kaderim.

Baharı görmeden soldu bağlarım
Mutluluk bilmeden yürek dağlarım
Nasibim bu derim elim bağlarım
Yürüdü bir yerde durdu kaderim.

Belki de acıdı benim halime
Acı şerbetini verdi elime
Bir sorayım dedim akliselime
Beni sol yanımdan vurdu kaderim.

Bir yük olup benim omzuma biner
Bütün işlerim hep tersine gider
Topraktan gelenler toprağa döner
Benim defterimi dürdü kaderim.

Tatlı olmaz ekmeğim de aşımda
Ben gezerim oda gezer peşimde
Bir gün okursunuz mezar taşımda
KARTAL'ı kolundan kırdı kaderim.

Numan Kartal

Kanser

Küsmedim kimseye hep dimdik durdum
Kader güldürmedi benim suçum ne
Güzel günler için hayaller kurdum
Kader güldürmedi benim suçum ne?

Doğuştan karalı bahtım, kaderim
Her günüm acıdır bitmez kederim
Baba ocağı yok, kime giderim
Kader güldürmedi benim suçum ne?

Doktorlar bulamaz derdime çözüm
Kansersin diyorlar, tutmuyor dizim
Ne ümidim kaldı, ne tadım tuzum
Kader güldürmedi benim suçum ne?

On yıldır savaştım yenemedim ki!
Nasıl bir illettir bilemedim ki!
Sigara diyorlar, hiç içmedim ki!
Kader güldürmedi benim suçum ne?

Kartal'ım dert ile tutulur dilim
Derdime dermanı bulamaz bilim
Biliyorum er geç gelecek ölüm
Kader güldürmedi benim suçum ne?

Numan Kartal

Kara haber

Kara haber geldi gurbet elinden,
Bir yıldız kaymış İzmit ilinden,
Kınaman komşular yaram derinden,
Saçımı başımı yolarım bugün.

Kefen yakışmaz ki körpe bedene,
Gönlüm razı değil erken ölene,
Topraklar atmayın benim gülüme,
Kendi kollarımla sararım bugün.

Kör olasın İzmit ne idi derdin
Sen nazlı kuzumu toprağa verdin
Şu dertli gövdemi yerlere serdin
Bende bir gül gibi solarım bugün.

Geçemedim yavrum bolu dağını,
Kader bize örmüş ölüm ağını,
Kara toprak aldı gençlik çağını,
Aşkınla bağrımı yakarım bugün.

Gözümün nuruydun canımdan candın
Sen gittin buradan ben ise yandım,
Bu evlat acısı kolay mı sandın,
Bu dünyayı kökten yıkarım bugün.

Yuvamız kaybetti gönül erini,
Buralarda yalnız koydun anneni,
Gelip de yanına yara yerini,
Sararım evladım sararım bugün.

Numan Kartal

Katıldık artık

Hakkımızı çaldı yedi doymadı
Feryat ettik figan ettik duymadı
Derdimi kağıda yazdım olmadı
Kaderin eline atıldık artık

Yeni zamlar geldi büktü belimi
Bizler bulamadık akli selimi
Ekmek alamam ki yakar elimi
Yağlı kurşun ile yakıldık artık

Kimseler görmedi halktaki derdi
Bizi yönetenler beklide kördü
Arar olduk elbet yığıdi merdi
Sessiz sürülere katıldık artık

Kartalım bu işe aklım ermedi
Şu sefil halimi kimse görmedi
Sordum sual ettim cevap vermedi
Belki de bir hiçe satıldık artık

Vekile bildirdim ben bu durumu
İsteksiz çalışan sahte kurumu
Size bırakırım dostlar yorumu
Uyuyan kervana katıldık artık

Numan Kartal

Kedi

Aklımdan çıkmıyor o sarı kedi
Şimdi görsem onu tanırım hemen
Bir hamlede tutup kuşumu yedi
Şimdi görsem onu tanırım hemen

Bakınca köşeden başı göründü
Hemen masum oldu role büründü
Kafesin yanına kadar süründü
Şimdi görsem onu tanırım hemen

Kafesten kuşumu alıp fırladı
Köpeğim bağılıydı anca hırladı
Garez eder gibi birde turladı
Şimdi görsem onu tanırım hemen

Mevla böyle yazmış demek fermanı
Kalmadı kuşumun bitti dermanı
Nankör kedi yine buldu harmanı
Şimdi görsem onu tanırım hemen

Kedi yesin diye ekmek atardım
Üzerine biraz yoğurt katardım
Bilseydim kafeste kuşla yatarım
Şimdi görsem onu tanırım hemen

Üç yüz verdiler de satmadım onu
Kartal'ım üzuldüm böyleymiş sonu
Bir daha görmedim değişti yolu
Şimdi görsem onu tanırım hemen
Bir tüfek alırım vururum hemen

Numan Kartal

Kemal'im

Enflasyon dorukta ele para geçmiyor.
Acımasız liderler halimizi görmüyor.
Nasıl bir düzen oldu benim aklım ermiyor.
Halkın kötü gidişi elem ile bitecek.
Uyan Gazi Kemal'im ülke elden gidecek.

Yıllar geçti aradan Mark'ı tutmaz paramız.
Ufak bir deprem olur, sarılamaz yaramız.
Vergi diye toplanır senelik kazancımız.
Halkın kötü gidişi ölüm ile bitecek.
Uyan Gazi Kemal'im ömür bitti bitecek.

Fakülte bitirip de, işsiz kalıyoruz biz.
Diplomalı işçiler oluyoruz biz.
Günden güne biraz daha eriyoruz biz.
Halkın kötü gidişi eylem ile bitecek.
Uyan Gazi Kemal'im ihtilal mi gelecek.

Kartal'im bu gidişle, dev olacak cüceler.
Bir gündüze uzanır, elbet bütün geceler.
Kalemim var oldukça, bil ki seni heceler.
Bu halk doğrularını, yaşayarak bilecek.
Senin gösterdiğinle, hep yüzümüz gülecek.

Numan Kartal

Kent yaptınız

Hozan oldu artık bağlar
Benim özüm buna ağlar
Dedem gelse elbet şaşar
Boztepe'yi kent yaptınız.

Birlik bitmiş nerde düzen
İşte bunlar beni üzen
Bacı kardeş bak hep küsen
Boztepe'yi kent yaptınız.

Yörüklük var kanımızda
Dostluk elbet canımızda
Hepsi artık anımızda
Boztepe'yi kent yaptınız.

Anadut var bilir misin?
Şu tırpanı biler misin?
Üç lira borç verir misin?
Boztepe'yi kent yaptınız.

Tarlayı tek ekiyorsun
İmeceyi bilmiyorsun
Dostuna el vermiyorsun
Boztepe'yi kent yaptınız.

Böyle değil senin baban
Bilmem neye büyük çaban
Yazın badi kışın kaban
Boztepe'yi kent yaptınız.

Kartaloğlu'm yazar oldum
Ben bunlara kızar oldum
Yaza yaza heder oldum
Boztepe'yi kent yaptınız.

Numan Kartal

Keşke

'Keşke' ile mi bitirmeliyim bu hayatı,
Yoksa "iyi ki" ile mi?
Yamalı pantolon ve
Yırtık ayakkabılı bir çocukluk.
İlk defa muz yediğimde on beş,
İlk defa şehire gittiğimde on dört yaşındaydım.
Yoktu yani elimizde avucumuzda.
Keşke mi demeliyim bu hayata yoksa iyi ki mi?
Televizyon almıştı babam,
Ve tüm mahalle hayırlı olsun gelmişti,
Ellerinde birer paket bisküvi ile.
Kara şimşek oynardı,
Ve biz, tüm mahalle en son o zaman bir arada oturabildik.
Sonra herkesin televizyonu oldu.
Daha sonra, herkes birbirine yabancı.
Dantel örgülü televizyon örtülerimizin,
Mahallede cenaze olunca kullanıldığını,
Kürt ebe ölünce öğrenmiştim.
Tüm mahalle çocuklarının tıraşı üç numara olurdu,
Ama fiyaka atmaya hiç numaramız olmadı bizim.
Ve gençlik;
Bir elimde tesbih diğerinde Bafra sigarası.
Hasan Hüseyin Korkmazgil'i okudum önce,
Sonra Sebahattin Ali'yi.
Acıyı bal eylemeyi öğrettiler bana.
Kısa çöpün uzun çöpten hakkını alacağına inandırdılar.
Sonra iş, sonra işsizlik.
Önce güneşi gördüm
Sonra denizi.
En son insanları.
Fikirleri uğruna ölenleri de gördüm.
Menfaatleri uğruna dönenleri de.
Takvimlerden eksilen sayfalar.
Sayfaların aksine, alнімda çoğalan çizgiler.
Ve ben:
İyi ki diyorum,
İyi ki bu hayat ta bu rolü seçmişim.
Gemi delindi.
Gemi delindi ve su almaya başladı bir yerinden.
Günler bir bir tükendi.
Ömür akşamüstünü yaşıyor.
Keşke diyorum ;
Allah taş eder,
Polis döver diye büyütmeselerdi bizi.
Keşke. korku sarmasaldı küçücük yüreklerimize. Keşke.

Numan Kartal

Kırşehir

Kırşehir'e hoş geldin

Aşık Paşa Cacabey gönlüm özler sizleri
Evliyalar şehriyiz hep duruyor izleri
Asırlar sonra Yunus aydınlatır bizleri
Erenlerin yurduna Kırşehir'e hoş geldin.

Ahi Evran-ı Veli burada dergâh kurdu
Hakkı bilen sanatkâr arkasına saf durdu
Şemsi Yastıman hoca diyor ise Türk yurdu
Ahilik dergâhına Kırşehir'e hoş geldin

Bu değerli toprakta Erol Güngör duruyor
Tepedeki türbede Aşık Paşa uyuyor
Bu coğrafya içinde Neşet Ertaş büyüyor
Ozanların diyarı Kırşehir'e hoş geldin.

Hakikat var şeref var bu milletin özünde
Mahsenli Ali Efendi nur akıyor yüzünde
Dadaloğlu söylüyor hisse vardır sözünde
Aşıkların yurduna Kırşehir'e hoş geldin.

Ahmed-i Gül Şehri öğüt verir tutana
Çok evlat yetiştirip şehit verdik vatana
Şaygı duyarız elbet söyleyene yazana
İlim irfan yurduna Kırşehir'e hoş geldin.

Kurtuluş savaşında iki yüz şehit verdik
Seksen yedi gaziyle her yerde göğüs gerdik
Bu vatanın uğruna o tatlı canı verdik
Şehit Yasin yurduna Kırşehir'e hoş geldin.

Her yerinde evliya her karışında yatır
Yıkılsa da bu düzen kırılmaz bizde hatır
Ele alınır kalem yazılır satır satır
Bu değerli toprağa Kırşehir'e hoş geldin.

Kartal oğlu yazıyor sanki kalem yanıyor
Seksen bir ilim birden Kırşehir'e akıyor
Ahi Evran susuzdu işte şimdi kanıyor
Ahilik bayramına Kırşehir'e hoş geldin.

Numan Kartal

Kırşehir depremi

Otuz sekiz yılı karadan kara,
Kırşehir'e açtı kapanmaz yara,
Gelinler, güveyle düştüler dara,
Herkesi ağlatmış gülmemiş deprem.

Zelzele olmuştaki yıkılmış evler,
Toprağı verilmiş hanımlar beyler,
Kuzuyu kaybeden analar neyle,
Anayı kuzuyu duymamış deprem.

Felek o gün birçok defteri dürmüş,
Kader ağlarını bu şehre örmüş,
Şükür ki sallantı çok kısa sürmüş,
Gelip hemen gitmiş kalmamış deprem.

Kırşehir yıkılmış yerle bir olmuş,
Kemal paşa üzgün depremi duymuş,
Akpınar o vakit küçük bir köymüş,
Taşı taş üstünde koymamış deprem.

Şinsice gelmişti şu zalim ölüm,
Ölenler gittiler kalana zulüm,
Altı nokta yedi diyordu bilim,
Yüzeli can almış doymamış deprem.

O küçük kıyamete şaşırılmış kullar,
Çiçek açmış idi kırılmış dallar,
Misket oynarlarken yarılmış yollar,
Çocukları yoktan saymamış deprem.

Yıkılmış binalar, halk evsiz kalmış,
Kızılay yatmaya çadırlar salmış,
Altı kardeş idi beşini almış,
Kardeşin birine kıymamış deprem.

Yetmiş beş yıl oldu daha dün gibi,
Kartal'ım depremi yaşamış gibi,
Göçüğün altında susamış gibi,
Susuzlara suyu sunmamış deprem.

Numan Kartal

Kırşehirim

Erdal Sarızeybek'le Uğur Mumcu hatrına
Yaşayacak biri var Kırşehir'im benim o
Hançerini alıp ta düşmanların bağına
Saplayacak biri var Kırşehir'im benim o

Fırsat vermez düşmana yaylasından düzünden
Duygulanır ağlarız Neşat Ertaş sazından
Hak dostu Cacabey'in o mübarek izinden
Yürüyecek biri var Kırşehir'im benim o

Ahi Evran-ı Veli bütün yükü taşırdı
Sev Bahattin Baysalı bilimle uğraşardı
Alaattin çıplak var dünyayla yarışardı
Gurur duyan biri var Kırşehir'im benim o

Hasan Kıyafet yazar bütün âlem okurdu
Köylerde kadınların halı kilim dokurdu
Gökhan Maraş gelip de o koltuğa oturdu
Alkışlayan biri var Kırşehir'im benim o

Suat Yalaz hocamız karikatür ustası
Osman Bölükbaşı var herkes onun hastası
Gündüz Özdeş Halil Tunç birde Aşık Musa sı
Un yapacak biri var Kırşehir'im benim o

Saymakla bitmiyor ki Kırşehir'in gülleri
Yüzümüzü güldürdü Nuri Şahin golleri
Muharrem ustamızın tatlı olur dilleri
Çok özleyen biri var Kırşehir'im benim o

Nurdan İpek, Cacabey bir de Dadaloğlu var
Cahit Obruk, Behramşah, Yunus gibi ozan var
Kartal gibi düşünen Özdeş gibi yazan var
Derleyecek biri var Kırşehir'im benim o

Numan Kartal

Kıvırcık ali'ye

Kamil sofasından nasibin aldın
Sazınla herkesin gönlüne daldın
Mest oldum sözüne aklımı çaldın
Isırgan otunu özledim Ali

Kırık bir saz kaldı senden geriye
Gidiyorum dedin ama nereye
Hani gelecektin gelen seneye
Gelir diye yolun gözledim Ali

Allah sabır versin arda kalana
Darılma ne olur düştüm tasaya
Kim yazacak şimdi hırsız olana
Yarım kaldı artık sözlerin Ali

Duvarda asılı kalacak sazın
Yürekten silinmez o büyük sızın
Ardından yıkıldı oğlun la kızın
Dilerim bozulmaz özlerin Ali

Karalar bağladım sessiz ağladım
Derdim çoktu derdi derde bağladım
Ben bir ırmak oldum coşup çağladım
Kartalım durulmaz gözlerim Ali

Numan Kartal

Kirvem

Ekmek için gurbet ele savruldu
Diyardan diyara gezdim be kirvem.
Tükendi dermanım artık yoruldu
Geçmişime şiir yazdım be kirvem.

O köy evimizde mutlu yaşadık
Ekmek parasına kislik eşerdik
Zaman zaman bizde dara düşerdik
Artık bu hayatı çözdüm be kirvem.

Şimdi dostluk sahte, arkadaş yalan
Hep menfaat olmuş hatırdaki kalan
Babanın malına en büyük talan
Evlattan geliyor sezdim be kirvem.

Dostumu, düşmanı bildim tartarak
Geleceği gördüm ufku yırtarak
İçi şeytan ama dostça bakarak
Paçamı saranı gördüm be kirvem.

Kartal'ım dert dolu yara sol yanım
İçime akıttım göstermem kanım
Viran olmuş köyüm yıkılmış hanım
Yaşlı gözlerimle gezdim be kirvem.

Numan Kartal

Kötüydü

Ben babanı senden iyi bilirim
Ayağı kötüydü, dizi kötüydü
Benden iste, tüm bilgiyi veririm
Yakuşu kötüydü, düzü kötüydü

Aslan postu giymiş, bakın koyuna
Haram katmış, gusül abdest suyuna
Yalanına inanıp gelmem oyuna
Ben babanı bilirim, özü kötüydü

Kaç yaralı parmak görüp sardınız
Bol buldunuz insanlıktan azdınız
Gizli içip, gizli sızıp kaldınız
Ben babanı bilirim, yüzü kötüydü

Allah diyen göçtü, eyvah diyende
Kundura giyende, çarık giyende
Sabah akşam kuru ekmek yiyende
Ben babanı bilirim, hızı kötüydü

Ben, ben olup ekmeğimi bölüştüm
Ben hem gece, hemde gündüz çalıştım
Sen emeksiz yaşamaya alıştın
Ben babanı bilirim, sözü kötüydü

Kartal'ım bitmiyor, bunlardan çokmuş
Aslını sevdiğim, aslına çekmiş
Kibirli, gururlu, zehirli okmuş
Ben babanı bilirim, izi kötüydü

Numan Kartal

Köy odası

İmece yoluyla bozulur bağlar
O zaman mantarı bol verir dağlar
Raşit Arı görse eminim ağlar
Çünkü biz kapattık o odaları.

Ne geldiye ize geldi nazardan
Yumurtayı satın aldık pazardan
Bıcılı şaşırır çıksa mezardan
Artık boş duruyor köy odaları.

Odada kazanla yemek kaynamaz
Orta oyununu kimse oynamaz
Muhtar Hamo duysa vallah inanmaz
Kuş kümesi olmuş köy odaları.

Odada yaşanır sohbetin hası
Açılır insanın kalbinin pası
Cörük'a söyleyin o tutsun yası
Mantar damı oldu köy odaları.

Şimdi kışlarımız geçer boşuna
Kimse yardım etmez elin işine
Hacı Çavuş duysa gitmez hoşuna
Kapatıldı desem köy odaları.

Misafire hürmet etmemek ayıp
Metin Seyfeli'nin odası kayıp
Kara Bektaş gelse olayı duyup
Kapatmayın derdi o odaları.

Kartal'ım uzatma sonumuz kötü
Çerçici amcanın aç kalmış atı
Duvarı yıkılmış kalmamış çatı
Viraneye dönmüş köy odaları.

Numan Kartal

Köyüm beni kabul eyle

Bir kırık saz birde hüzün
Hatırımda güler yüzün
Kışın değil belki güzün
Köyüm beni kabul eyle

Yâd ellerde gençlik çağım
Döküldü bak tüm yaprağım
Vatanımda ben bir dağım
Köyüm beni kabul eyle

Ceviz dalı yaprağından
Tandır yaptık toprağından
Geçilmez ki hiç tadından
Köyüm beni kabul eyle

Gurbette su çoktur ama
İçemedim kana kana
Hasret kaldım inan sana
Köyüm beni kabul eyle

Düşler gördüm oralardan
Kurtulayım aralardan
Kervansaray dağlarından
Köyüm beni kabul eyle

Sokağında olmaz iti
Hazır olur kaymak sütü
Çok sıkıldım hep gürültü
Köyüm beni kabul eyle

İstemem denizi yatı
İstemem villayı katı
Çok özledim ben kır atı
Köyüm beni kabul eyle

Kartalım duruldum artık
Yaşlandım yoruldum artık
Gurbetten sıkıldım artık
Köyüm beni kabul eyle

Numan Kartal

Ne diyeceğim

Sağa sola savrularak yağıyordu kar
Ve sen gidiyordun.
Bu şehir boş kalıyordu yani.
Sessizliğimi bozmuştu çığlığım
Bağırıyordum ardından avaz avaz,
Gitme ne olur bırakma beni bu çirkin yerde bir başıma
Yaşanır mı sanıyorsun sensizken burada.

Yemlediğimiz serçeler var ya;
Neredeyse evcilleşmişlerdi hani,
Omzumıza konarlardı ya.
Seni sorarlarsa ne diyeceğim onlara.

Sonbaharda dökülen yapraklar,
Nisanda yağmur, aralıkta kar.
Seni soracak bana
Çünkü alıştı tüm bunlar ikimizi bir beden görmeye
Seni soracak gezdiğimiz o yollar.

Şaşırarak elbette tüm kullar
Ne diyeceğim ben, nasıl diyeceğim gittiğini
Söz vermiştik hani biz
Hani ayrılmayacaktı yolumuz
Hani ölümden gerisi vız gelecekti aşkımıza
Ben şiir yazacaktım sen okuyacaktın
En içten şiirlerimi sen dillendirecektin
Kağıt kalem seni soracak ne diyeceğim.

Hani çocuklarımızı hayal ederdik ya
İsmi bile bulmuştuk şimdiden
Ne oldu da gittin

Kader deme bana güzel yüzlüm kader deme
Oyun oynamadık biz
Ben ki hayatımı kurdum aşkımızın üstüne
Yarınım dünümdün sen
Ekmeğim aşım
Seni soranlara ne diyeceğim ben
Kırşehir seni soracak bana ne diyeceğim
Ne diyeceğim vefasız Edirne ye Kars'a
Ne diyeceğim şimdi Uranüs'e Mars'a

Numan Kartal

Nerdesin dost

Nerdesin be dost,
Son günlerde iyice azdı sana olan özlemim.
Kırık şişelerde aradım seni,
Cami avlularına baktım yoktun.
Meyhanede yoktun, Issız yollarda yok
Anlaşıldı bugünde yalnızım.
Bazen öyle ihtiyacım oluyor ki sana,
Arıyorum seni, aramam gereken her yerde
Hatta bugün baktığım yerlere tekrar bakarak aradım seni, yine yoktun.

Nerdesin be dost
Hani gelecektin bugün
Hani bağıracaktın bana kaşlarını çatarak,
Hani öğütler verecektin.
Hani hani Osman'la gezdiğini görmeyim diye kızacaktın.
Yine gelmeyeceksin biliyorum.
Ama inatla azimle bekleyeceğim seni.
Petlas servisi dört on iki işçilerini getiriyor bak,
Yani saat yarımı da geçti.
Boztepe sokaklarda yalnız ben varım.
Haa Birde;
Her çöp kovasının yanında bir sokak köpeği.

Nerdesin be dost
Ne haldeyim gör beni.
Bir gün bir el uzat bana.
Ben seni bekletiyor muyum hiç.
Ben her hafta gelmiyor muyum senin yanına,
Her hafta gelip sarılmıyor muyum mezar taşına.
Babaaaam diye öpmüyor muyum toprağını.
Eli boş geliyorum fakat gözyaşlarımı bırakmıyor muyum güllerin dibine.
Bugün sana ihtiyacım var işte anla halimden.
Ayrıca içimde de kocaman bir sıkıntı var
Duy sesimi de üzme beni ne olur baba.
Baka yine açıkça söylüyorum.
Benim bugün bir babaya ihtiyacım var.

Nerdesin be dost
Nerdesin...

Numan Kartal

Neşet ertaş

Kırşehir yetimdir Kırşehir öksüz.
Kızılırmak akmaz, delice susuz.
Bazen aç gezerdi bazen uykusuz.
Derdimin dermanı olanım nerde.

Işık oldun, aydınlandı karanlık.
Türkü oldun, faydalandı insanlık.
Sende biter, sende başlar uygarlık.
Gönüllere tahtı kuranım nerde.

Bur da güneş Bağbaşı'dan batıyor.
Sala bindi, Neşet Ertaş gidiyor.
Babasının ayağında yatıyor.
Mızrabı tellere vuranım nerde.

İmkansız aşkların pelinden koştu.
Koştu da o aşkın közünde pişti.
Babası kırsa da Leyla'yı seçti.
Acılı gününde gülenim nerde.

Bazen sırdaşımdın bazen yoldaşım.
Bazen ekmeğimdin bazen de aşım.
Hep seni arıyor şu dertli başım.
Kırşehir adını yayanım nerde.

Kalpten kalbe bir yol vardır diyerek.
Sevenlere dünya dardır diyerek.
Geride Kartal'ım vardır diyerek.
Hal ile hatırı soranım nerde.

Numan Kartal

Okyanusun ortasındayım

Okyanusun ortasındayım
Belki de son kulaçlarımı sallıyorum hayata karşı,
Tek mücadelem yaşamak için
Çünkü yaşamak çok güzel.
Okyanusun ortasındayım
Yaşam savaşı veriyorum ve yaşamı sorguluyorum.
Belki iyi bir kardeş,
İyi bir evlat,
İyi bir eş veya iyi arkadaş olamadım.
Kırdıklarım da oldu bu hayatta,
Kırıldıklarım da..
Ekmeğimi paylaştıklarım geldi aklıma,
Birde ekmeğimi çalanlar.
Emeğimi sömürenler geldi, pastayı bölüşenler.
Asgari ücretle asgari bir hayat yaşadım.
Çok ucuza sattım yani hayatımı,
Çok ucuza çokook.
Okyanusun ortasındayım,
Ve hiç bu kadar dokunmamıştı bana yalnızlık.
Milyarlarca insanlık dünyada,
İnsan olmayı öğrenemediğimi anladım.
Hâlbuki insan olmak kadar kolayı yoktu hayatta.
Okyanusun ortasındayım ve;
Yaşadım sandığım, uzun yıllar geliyor aklıma
Sonra bir iç daha çekiyorum.
Sonra bir kez daha kızıyorum kendime.
Okyanusun ortasındayım
Ve son kulaçlarımı sallıyorum hayata karşı.
Şimdi daha iyi anlıyorum iş işten geçtileri...
Serçe kaddı yüreğim ve pır pır ederdi.
Şimdi Erciyes kadar büyük,
Erciyes kadar ulu,
Erciyes kadar kızgın.
Okyanusun ortasında bir başımayım.
Korsan gemisinden başka yolum yok
Tek kurtuluş ise korsan, varsın oda orda kalsın
Orda kalsın.

Numan Kartal

Öğretmenim

Öğütler verirsin oku yaz diye
Hep teşvik edersin daha az diye
Cehalete elbet çukur kaz diye
Nasihat ederdin sen öğretmenim.

Saçlarıma dokun pamuktur elin
Hep güzel konuşur tatlıdır dilin
Gelecek senindir, bu ülke senin
Diyerek büyüttün sen öğretmenim.

Dostuna dost oldun düşmana zehir
Çok dereler aştın, bazen de nehir
Bazen bir köy yolu, bazen de şehir
Gezerek okuttun sen öğretmenim.

Uzaktan belirir alnında akın
Düşman tuzağına düşmeyin sakın
Doğruyu görün siz, tarihe bakın
Diyerek okuttun sen öğretmenim.

Doğruluk getirdin vatana yurda
Adalet verirsin kuzuya kurda
İlimin, irfanın yuvası bura
Diyerek okuttun sen öğretmenim.

Atatürk geliyor öğretmen başı
Sakın eğilmeyin dik tutun başı
Eğitim ülkenin en temel taşı
Diyerek okuttun sen öğretmenim.

Her zaman kararlı olun diyerek
Topluma yararlı olun diyerek
Kartal'ım gelecek sensin diyerek
Bilerek okuttun sen öğretmenim.

Numan Kartal

Öldük

Davamız yücedir, davamız ulu
Yolumuz sevdanın dostluğun yolu
Elbette ölümdür hayatın sonu
Asım Bezirci ile yanarak öldük

Halkın kardeşliği büyük davamız
Bayrak ile vatan bizim sevdamız
Yirmi yıldır sarılamaz yaramız
Mumcu ile parçalanarak öldük

33-10 merkez dedi telsizden
Çıgıllıklar çoğaldı önce sessizken
Pusudaymış hain, gelmiş ıssızdan
Gaffar Okan ile gülerek öldük

Kader ağlarını Erdal'a ördü
Kenan Evren olayın üstüne durdu
On yedi yaşında sehpayı gördü
Erdal Eren ile çocukken öldük

Diyorlar ki kaderine yazıldı
Kimisi vuruldu kimi asıldı
Menemende koca çınar kesildi
Kubilay ile baş vererek öldük

Biz neler yaşadık biz neler gördük
Biz hem yaşadık yaşarken öldük
Haini besleyip yigidi sürdük
Yılmaz Güney ile sürgünde öldük

Bak ne hale düştük geldik nazara
Hem kriz var hem tükenmek üzere
Hepimizin yolu da gider mezara
Metin Göktepe ile dayakla öldük

ABD ye hayır diye toplandık
İşkence yaptılar bize coplandık
Bizde anlamadık neyle suçlandık
Deniz Gezmiş ile sehpada öldük

Ahmet Taner ile düşmüşüz zara
Bahriye Üçok'la açıldı yara
El âlem giderken füzeyle aya
Eşref Bitlis ile uçakta öldük

Kartaloğlu'm karaları bağladık
Biz bu yola çok yigitler dağladık
Her birine için ağladık
Ali Haydar ile Sivas'ta öldük

Numan Kartal

Öldürdün beni

Seviyorum diye kandırdın beni
Ateşlere atıp yandırdın beni
Ne hallere düştüm görüyor musun?
Mecnun gibi deliye döndürdün beni

Sensizlik zor geldi yastadır gönlüm
Sana adanmış bu çileli ömrüm
Yıldızlar kayıyor bitiyor ömrüm
Bir mum gibi yakıp söndürdün beni

Dizlerim titreşir lal olur dilim
Sensiz yaşayamam bükülür belim
Başka el tutarsa kırılınsın elim
Herkes ağlatırken güldürdün beni

Yıllardır bekledim bana gelmedin
Ağladım gözümde yaşı silmedin
Aşkımız bir güldü sen hiç bilmedin
Hiç mi acımadın soldurdun beni

Kötü göz bakmasın kirpiğe kaşa
Sevdamızı yazdım ben dağa taşla
Daha neler gelir bu dertli başla
İnan ki yaşarken öldürdün beni

Numan Kartal

Ölüm

Bir kefen verirler bir metre arsa
Arkandan ağlarlar sevenin varsa
Geri dönemezsin akan su dursa
Dünyada güzellik bırak öyle git

Tahtadan kutuya koyarlar seni
Bir metre derine gömerler seni
Çok sevdiğin dostun gelemez geri
Dünyada bir eser bırak öyle git

Ölüm derler buna seni yakalar
Üzerine hemen toprak atarlar
Dostların ardından bakıp kalırlar
Dünyada hatırını bırak öyle git

Kartaloğlu'm göçmüş artık buradan
Bak ne çabuk geçmiş yıllar aradan
Adın kalacaktır sen git dünyadan
Geride namını bırak öyle git

Numan Kartal

Öpeceğim de

Şu fani dünyaya geldim geleli
Akıselim olup kendim bileli
İnsanları gördüm işi hileli
Gördüm görüyorum göreceğim de

Hayırsız evlada döver dizini
O evladın şeytan görsün yüzünü
Hainin soysuzun ayak izini
Sürdüm sürüyorum süreceğim de

Hep kötü konuşur karadır dili
Milletin gözünde uçkuru, beli
Vatana zararlı kalemsiz eli
Kestim kesiyorum keseceğim de

Akrep olur dışa kumar kinini
Ne bu günü bilir, nede dününü
Mayası bozuğun akıbetini
Çözdüm çözüyorum çözeceğim de

Tokatıda yedim, sert tekmeyi de
Hoş sözü de bildim, naz çekmeyi de
Soframda bulunan son ekmeği de
Böldüm bölüyorum böleceğim de

Kartalım yüreğim sızlar derinden
Garibin kazancı alın terinden
Onu da alnının orta yerinden
Öptüm öpüyorum öpeceğim de

Numan Kartal

Özgecan'a mektup

Özge can, katiller gezer arada,
Cansel'de geliyor senin yanına,
Bilmem ki kim vardır, şimdi sırada,
Cansel'de geliyor senin yanına .

Bazen çıyan olur bazen engerek,
Böylesi itlere bir urgan gerek,
Boynunu bükerek, kader diyerek,
Cansel'de geliyor senin yanına.

Bir can daha göçtü, hiçi hiçine,
Bilmiyorum kadınlığın suçu ne,
Tut elinden, bas başını düşüne,
Cansel'de geliyor senin yanına.

Derdini demedi, sustu kahrından,
Can verdi soysuzun acı zehrinden,
Görünce kardeşçe tut ellerinden,
Cansel'de geliyor senin yanına.

Kimisi öğretmen kimisi hacı,
Seneler geçitçikçe artıyor acı,
Sen ona abla ol, o sana bacı,
Cansel'de geliyor senin yanına.

Èdepten, hayadan kalmamış eser,
İnsanlar canidir, insan kötümser,
İyi bir yatak yap, birde kilim ser,
Cansel'de geliyor senin yanına.

Kartal'ım yazamadım, bu yazdığım az,
Ben derdimi yazdım, bir gün sende yaz,
Bir kefen hazırla bir de mezar kaz,
Cansel'de geliyor senin yanına.

Numan Kartal

Özledim

Doğarken alnıma yazılmış yazı
Gurbette geçirdim baharı yazı
İnsan hiç özler mi ördeği kazı
Ne yalan söyleyim özledim usta.

Sağlam geldim sana bak oldum hasta
Hep selam yolladım eş ile dostu
Perişan hallerim şu gönlüm yasta
Düğünü derneği özledim usta.

Döneceğim güne hayaller kurdum
Gelenden gidenden hep köyü sordum
Deli cahit var ya rüyamda gördüm
Onu da mı deme özledim usta.

Gurbet elde benim bu halim yaman
Saatler duruyor geçmiyor zaman
Ne saz sesi duydum nede bir keman
Davulu zurnayı özledim usta.

Gurbetlik acıdır derdi sıralar
Sızlar oldu yüreğimde yaralar
Bana göre değil imiş buralar
Kavalı çobanı özledim usta.

Yiyeceğim peynir ekmek yağ olsun
Sermayemiz tarla tapan bağ olsun
Geleceğim ister engel dağ olsun
Anayı babayı özledim usta.

Kartal sorarsan garip bir kuldu
En güzel yılları gurbette doldu
Bunları yazarken gözleri doldu
Ben köyü bucağı özledim usta.

Numan Kartal

Polis

Yüz yetmiş senedir ayakta durur,
Varlığı bizlere kârdır polisin,
Halkın güvenliği ondan sorulur,
Bilirim ki işi zordur polisin.

Kimi şehit olur körpe yaşında,
Kimi gazi olur nöbet başında,
Haram lokma olmaz tatlı aşında,
Maaşında emek vardır polisin.

Önce bayrak, önce vatan diyerek,
Vatanı koruyor, vatan severek,
Ölüme koşuyor hem de gülerek,
Yenilmesi biraz zordur polisin.

Karşısında durur mazlum ezenin,
Bekçisidir elbet, çirkin düzenin,
İnsanlık bilmeyip, halkı üzenin,
Karşısında yeri, vardır polisin.

Nöbetini tutar sabah seherde,
Huzuru koruyor gittiği yerde,
İki eli kanlı, o koşar derde,
Alnından damlayan terdir polisin.

Kartal'ım bu aşkla döndüm şaşkına,
Polis eli uzar, garip düşküne,
Vatanı, bayrağı, dini aşkına,
Yüreğinde yanan kordur polisin.

Numan Kartal

Ramazan'a

Yirmi yaşında kaldı umutlarım.
Yirmi yaşında sevdalarım.
Derdimi diyemedim kimselere
Oysa çok şey vardı konuşacak.
Belki bugün belki yarın öleceğim
Öleceğini bilmek garip bir şey baba
Diyeceklerimi diyemiyorum
Kelimeler takılıyor dilime
İçime gömdüm duygularımı
Yalan dünyadan bir tat alamadım
Ben yirmi yaşında kaldım baba
Ben yirmi yaşında kaldım
Umutlarım yarım kaldı sevdam yaralı
Yirmi yaşında kaldı gülüşlerim,
Yirmi yaşında düşlerim
Derdim büyük bilirim kanıma girmiş
Doktor elimden gelen bu demiş
Gerisi takdiri ilahi demiş.
Baba..
Düğün kuramadın bana çifte davullu
Asker edemedin vatana
Bir babanın yaşaması gerekenleri yaşatamadım sana kızma ne olur
Ben yirmi yaşında kaldım baba
Yeni filmleri izleyemeyeceğim
Yeni şarkılar dinleyemeyeceğim
Sevgilim olmayacak yani
Anlıyor musun beni baba
Arkadaşlarımı görünce üzme kendini
Ben alıştım kaderime
Sen de alışmalısın.
Annemi teselli etmek sana düşüyor
Ana yüreği bilirsin kaldıramaz bu yükü
Büyüdüğümü görmek isterdi elbette
Zor olsa gerek:
Ayağına diken batsa dayanamadığı evladı ölüyor.
Ama oda bilmeli ki ben hep yirmi yaşında olacağım
Birçok şeye hasretim biliyor musun?
Yeni kitaplar yazılacak okuyamayacağım
Yeni seçimler olacak canım ülkemde
Yeni başkanlar seçilecek
Levent kırca kim bilir daha neler yapacak
Ama ben olmayacağım aranızda
Ağabeymin çocukları olacak sen dede olacaksın
Bana anlatırdın ya dinimizi onlara da anlatacaksın
Yeni arabalar telefonlar icat olacak
Ve
Bekliden benim bu çaresiz derdime çare bulacak tıp
Ama ben olamayacağım

Numan Kartal

Sakın Üzme Kendini

Sakın üzme kendini, sakın.
Sakın ellerinin arasına alıp ta başını,
Düşünme öyle saatlerce beni.
Elbette geçecek bu zalim günler.
Elbette kavuşacağız gülüm.
Bunca acıdan bunca ayrılıktan sonra,
Tekrar birleşecek ellerimiz.
Yine yağmur altında gezeceğiz.
Mutlu olacağız hayallerimizdeki gibi.
Bak geçiyor zaman
Ağaçlar çiçek açtı bak
Geçecek bu günler
Ve;
Ben geleceğim.
Yine yağmur yağacak
Ve yine yağmur altında
Öpüşeceğiz saatlerce...

Numan Kartal

Sana bırakıyorum

Sana bırakıyorum güzel bir geleceği,
Sana;
Yıkılan dünyamdan sevgi,
Yaşarken tattığım işkenceyi
Ve
İnsanlık denilen defineyi bırakıyorum.
Ben vasiyetsiz ölüyorum.
Sadece ama sadece seni özümde gizliyorum.
Acısını tatlısını yaşadığım dünyadan ayrılırken,
Sana gözyaşı bırakıyorum.
Sana gelecekten umut,
Geçmişten anı bırakıyorum.
Sana yarınlar bırakıyorum.
Beni unutmayasın diye,
Sana şiirlerimi bırakıyorum.

Numan Kartal

Sen varsın

Yaşadıklarımı yazıyorum mısralarımda,
Çektiğim acıları, sevinçleri...
Benim şiirimde gözümün yaşı var.
Yüreğimin yarası,
Hayatın taaa kendisi var.
Acı ama gerçeklerin payı var birazda...
Benim şiirimde mutluluk var.
Erişemediğim sevinçler,
Tattığım ve tatmak istemediğim acılar var.
Benim şiirimde aşk,
Benim şiirimde sen varsın.

Numan Kartal

Sevgilime

Ey pençesi kanlı kartallar
Ey yüreği yaralı turnalar
Kısacası özgürlüğün sembolü tüm kuşlar
Giderseniz eğer bizim diyara yâre selam söyleyin
Sevdiğimi ve devamlı seveceğimi de
Yalnız içtiğimi üzüldüğümü ağladığımı söylemeyin
Onun yüreği hala körpe o ayrılığı bilmesin
Benim gibi kanlı gözyaşları dökmesin
Sizde bilirsiniz sevgili kuşlar onu nasıl sevdiğimi
Kim çekerdi söyleyin benim yeşeren sevdamız için çektiklerimi
O henüz yeni açılan bir sonbahar gülüydü
Koklatmadılar onu bana dalından kopardılar
Kıydılar ona
Kıydılar
Kıydılar
Onu benden ayırdılar
Ben yaşadığım sürece onun için yaşayacağım
Onun güldüğü yerde gülüp
Ağladığı yerde ağlayacağım
Anılarımızı yaşatacağım yani
Önce düşünecek
Sonra düşleyeceğim
Örneğim
Düş kapılarından geçeceğim
Yüzüme ekmeğime katığıma köy akşamlarının serinliği vururken
Onu bir köy düğününde gördüğüm gelecek aklıma
Sonra onun beni fark edip gülümseyişini hatırlayacağım
Ve...
Ve onunla bulduğumuz o dar ve kısa olan köy yollarından geçerken
Ağlayacağım
Ağlayacağım

Sır kardeşlerim kuşlar
Söyleyin kim sevebilir benim sevdiğim kadar
Kim verir sevdiğine canına verinceye kadar

Yüreğime sancısı düştü bak yine
İçmek geliyor içimden
İçip sonra çıkıp yollara bağırarak
Ve ağlamak
Ve ağlamak
Ve ağlamak geliyor
Söyleyin
Söyleyin be kuşlar
Bu dünyada kim benim kadar seviyor
Kim benim kadar acı çekiyor.

Numan Kartal

Sevgilime

Ey pençesi kanlı kartallar,
Ey yüreği yaralı turnalar.
Kısacası özgürlüğün sembolü tüm kuşlar.
Giderseniz eğer bizim diyara yâre selam söyleyin,
Sevdiğimi ve devamlı seveceğimi de.
Yalnız içtiğimi üzüldüğümü ağladığımı söylemeyin.
Onun yüreği hala körpe o ayrılığı bilmesin.
Benim gibi kanlı gözyaşları dökmesin.
Sizde bilirsiniz sevgili kuşlar onu nasıl sevdiğimi.
Kim çekerdi söyleyin benim yeşeren sevdamız için çektiklerimi.
O henüz yeni açılan bir sonbahar gülüydü.
Koklatmadılar onu bana dalından kopardılar.
Kıydılar ona.
Kıydılar.
Kıydılar.
Onu benden ayırdılar.
Ben yaşadığım sürece onun için yaşayacağım.
Onun güldüğü yerde gülüp.
Ağladığı yerde ağlayacağım.
Anılarımızı yaşatacağım yani.
Önce düşünecek.
Sonra düşleyeceğim.
Örneğin,
Düş kapılarından geçeceğim.
Yüzüme, ekmeğime, katığıma köy akşamlarının serinliği vururken.
Onu bir köy düğününde gördüğüm gelecek aklıma.
Sonra onun beni fark edip gülümseyişini hatırlayacağım.
Ve...
Ve onunla bulduğumuz o dar ve kısa olan köy yollarından geçerken
Ağlayacağım.
Ağlayacağım.

Sır kardeşlerim kuşlar.
Söyleyin kim sevebilir benim sevdiğim kadar.
Kim verir sevdiğine canına verinceye kadar.

Yüreğime sancısı düştü bak yine.
İçmek geliyor içimden.
İçip sonra çıkıp yollara bağırarak
Ve ağlamak.
Ve ağlamak.
Ve ağlamak geliyor
Söyleyin.
Söyleyin be kuşlar.
Bu dünyada kim benim kadar seviyor.
Kim benim kadar acı çekiyor.

Numan Kartal

Sıladan gurbete

Bunca sene yük taşıdım sırtımda
Ne anam var nede babam ardımda
Yabancıya döndüm kendi yurdumda
Topla göçü hanım gidelim köyden.

Maaş yetmez çocuklarım doymuyor
Ekin ektilim tarla umut vermiyor
Nasıl düzen benim aklım ermiyor
Topla göçü hanım gidelim köyden.

Hastaneye gider ayda üç yüzüm
Gardaşıma dokunuyor bu sözüm
Hem anadan hem babadan öksüzüm
Topla göçü hanım gidelim köyden.

Ahım kaldı Boztepe den alamam
Helali yetmiyor, bende çalamam
Gidelim diyorum artık kalamam
Topla göçü hanım gidelim köyden.

Kimseler sormadı nasıldır halin
Ne bu evlat diyorlar nede bu gelin
Göçebeyiz nasıl olsa ev elin
Topla göçü hanım gidelim köyden.

Ayda bir gün hastaneye giderim
Rabbim yazmış, böyle imiş kaderim
Ne derdim tükenir nede kederim
Topla göçü hanım gidelim köyden.

Bir gardaşım bir bacım var kayıplar
Yavrularım baba diye sayıklar
İçini bilmeyen beni ayıplar
Topla göçü hanım gidelim köyden.

Bir karış toprağım yok ki köyümde
Hiç arkadaş yokmuş, emmim dayımda
Bir asalet göremedim soyumda
Topla göçü hanım gidelim köyden.

Kartal'ım dert ile dolu hayatım
Dağ başında ağıt olur feryadım
Hem giderim hem bahtıma ağlarım
Topla göçü hanım gidelim köyden.

Numan Kartal

Sivas

İki temmuz günü güllerim soldu
Vicdanı olanın gözleri doldu
Analar bacılar saçını yoldu.

Kanlı Sivas nasıl kıydın gülüme?
Yanarak gittin mi sen hiç ölüme?

Türkümüz sevgiden sevdadan yana
Semaha döneriz biz yana yana
Düşünmesi bile güç gelir bana.

Kanlı Sivas nasıl kıydın gülüme?
Yanarak gittin mi sen hiç ölüme?

Yanarak can verdi gelinlik kızlar
Bunu duyanların yüreği sızlar
Boynu bükük kaldı tellerle sazlar.

Kanlı Sivas nasıl kıydın gülüme?
Yanarak gittin mi sen hiç ölüme?

Asım Bezirci'yi attınız hara
Hasret Gültekin'le düşmüşüm dara
Kapanmaz içimde kanayan yara.

Kanlı Sivas nasıl kıydın gülüme?
Yanarak gittin mi sen hiç ölüme?

İki yobaz çıkmış cennet pazarlar
Arsızlık yaparak dini bozarlar
Orada can verdi aydın yazarlar.

Kanlı Sivas nasıl kıydın gülüme?
Yanarak gittin mi sen hiç ölüme?

Biri koştı köşeden bir ateş yaktı
Yakıp ta ateşe gülerek baktı
Bu kendin bilmezler çok yuva yıktı.

Kanlı Sivas nasıl kıydın gülüme?
Yanarak gittin mi sen hiç ölüme?

Kızılırmak suyu coştı çağladı
Kara haber geldi yürek dağladı
Nesimi Çimen'e herkes ağladı.

Kanlı Sivas nasıl kıydın gülüme?
Yanarak gittin mi sen hiç ölüme?

Mızrabım ağladı küstü tellerim
İki yavrum kaldı gonca güllerim
Kalemim yazmadı sustu dillerim.

Kanlı Sivas nasıl kıydın gülüme?
Yanarak gittin mi sen hiç ölüme?

Pir Sultan yoluna kurban oldular
Kartal'ın aşkına ilham oldular
Hayvan değil onlar saygın kuldular.

Kanlı Sivas nasıl kıydın gülüme?
Yanarak gittin mi sen hiç ölüme?

Numan Kartal

Suratsız

Kesilesin ekmeğinden aşından
Yolun geçsin yüce dağlar başından
Hayır görme o körpecik yaşından
Çaresiz bir derde düş sen suratsız

Kavun diye verdin bana keleşini
Güçlü çıktın bükemedim bileğini
Kabul olur mazlumların dileğini
Bile bile ölüm bekle suratsız

Ağı verip yaralarım azdırdın
Zaman zaman kötü sözler yazdırdın
Sen ki beni bu canımdan bezdirdin
Hacca gidip arındın mı suratsız

Hem hayır bilmez hasenat bilmez
Hatır kırıyor hep güler yüz bilmez
Bu vatana senden bir hayır gelmez
Neye yarar paran pulun suratsız

Numan Kartal

Tadı Yok

Yokluk mu tatlıydı, varlık mı acı
Toz şeker dürümün, tadı yok şimdi
Hem gardaş uzakta, hemide bacı
Mısır hevek örümün, tadı yok şimdi

Gofret için para bulamaz idim
Bir kurşun kalemi alamaz idim
Oyuncağım yoktu, yaramaz idim
Laptoplu ömürün, tadı yok şimdi

Anam tarhanayı dama sererdi
Pekmezin içinde karlar erirdi
Misafirler eve hergün gelirdi
Hısımin, dünürün tadı yok şimdi

Devramel kökünü kışın yakardık
Kar o zaman boldu, kızak kayardık
Kasnağı keserdik, höbek yapardık
Tezeğin gübürün tadı yok şimdi

Dönük ebem kışlık çorap örerdi
Açıkınca anam, gevrek dürerdi
Üç beş çoban ayrı sürü sürerdi
Dananın düvenin tadı yok şimdi

Her şeyimiz tamam, tek eksik huzur
Bilemedim kimde, kabahat kusur
İçliğimiz termal, çoraplar hazır
Pamuk ile yünün, tadı yok şimdi

Acı çekirdekler para ederdi
Çerçici alırdı, lokum verirdi
İnsanlar severken candan severdi
Makamı övmenin, tadı yok şimdi

Naylon geçirirdik, kışın camlara
Çorak getirirdik, toprak damlara
Ne hanlara doyduk, ne hamamlara
Dublex evimizin, tadı yok şimdi

Önce inek sağdık, sonra koyunu
Çifte yerdik bilemezsek huyunu
Öcaktan alırdık banyo suyunu
Enerjili evin, tadı yok şimdi.

Ekmeği ekmeğe dürünüp yerdik
Akşamları yere yatak sererdik
Bir söz verir iken, sözüm söz derdik
Edilen yeminin, tadı yok şimdi

Kartal'ım destanın sonu mu gelir
Yazınca o günler, geri mi gelir

Ölenler hortlayıp, diri mi gelir
Dedenin ninenin, tadı yok şimdi

Numan Kartal

Tanıyor beni

Temmuz ortasında öğlen sıcakta
Mercimek yolları tanıyor beni
Taştan yapılmış küçük ocakta
Mısır patlatanlar tanıyor beni

Alnından ter damlar elleri nasır
Beyninde her türlü dertleri taşır
Keseneye üç dönüm tarlayı alır
Tırpan salyanlar tanıyor beni

Ekmek parasına kamyon indiren
Çorakta, özlüde inek gezdiren
İşçiyi o tatlı candan bezdiren
İşveren patronlar tanıyor beni

Haksızlığa karşı çıkar mert olan
Hasretliktir gariplere dert olan
Hasat zamanında harman savuran
İrgatlar işçiler tanıyor beni

Çocuğuna verir gurbet adını
Hayattan neşeden almaz tadını
İşlenmiş tarlanın kalan sapını
Toplayan köylüler tanıyor beni

Kartaloğlu'm hasret kalmış sılaya
Gurbetlik hasretlik girmiş araya
Nasip olur ise yolum sılaya
Beni bekleyenler tanıyor beni

Numan Kartal

Taşlama

Güzel sözle anlatamam ben seni
Tez yürü de ben göreyim enseni

Yağmur sanar tükürseniz yüzüne
Hep yalandır güvenmeyin sözüne

Doğru durmaz hep bir yere yaslanır
Dilerim ki oda bir gün uslanır

Biri desin yanlış yolda yürüme
Konuşmayı öğren artık ürüme

Helal sanma o hep haram beslenir
Çay iç diye müdürlere seslenir

İbadetin en güzeli evlattır
Seni beni temsil eden avrattır

İnsanlıktan nasibini almamış
Haram yedi onun için doymamış

Kar mı etti hiç dostu yok yanında
Herkes bilir bozukluk var kanında

Abartılı hırs bürümüş gözünü
Ne diyeyim şeytan görsün yüzünü

Doğru yazan insanları överler
Senin gibi dürzülere söverler

Yakışır mı haram kazanç haccına
Dilerim ki erişeme hakkına

İtibarsız kalmış senin sözlerin
Kısa günde toprak dolsun gözlerin

Numan Kartal

Turnam

Bu sevda ağır geldi ak düşüyor saçıma
Hâkim idam ediyor hiç bakmıyor suçuma
Çok çileler çektim ben çok şey geldi başıma
Saçımdaki akları hayırsıza sor turnam

Akşam olmak üzere artık güneş batıyor
Uzak durun acılar derdim bana yetiyor
Her geçen günüm bana yeni dertler katıyor
Derdimin çaresini hayırsıza sor turnam

Hasta düştüm yatakta yaralarım sarmasın
Sitemim acı diye o yar bana kızmasın
Ben ona yazdım ama söyle bana yazmasın
İki satır mektubu vefasıza ver turnam

Kartalın bu sözleri yabana atılmasın
İtilsin dövülsün de hiç yere satılmasın
Eski mektuplarımız yerlerde yakılmasın
Biriken o zarfları vefasıza sor turnam

Numan Kartal

Unut

Ey benim sevdalı yüreğim
Unut geçmişte yaşanan üzüntüleri
Aç kaldın, susuzdu gündüzün,
Unut
Yaşamak içindi tüm çabaların aslında.
Ve yaşadın hayatı yaşanması gerektiği gibi.
Yasak olduğu için zevkliydi çimlere basmak
Beklide;
Seni sevmekle bağlantısı vardı çimlere basmanın.
Sen ey iri gözlü sevdiğim.
Seni sevmekte suçtu en az çimlere basmak kadar.
Ey benim sevdalı yüreğim
Unut geçmişteki sevgilileri, unut
Koca gözlü Aysel yok artık
Belki uzak bir diyardadır şimdi
Resimleri zulamdadır her zamanki gibi
Ama sevdası yüreğimin bir köşesinde uyur sessizce
Gerektiği zaman boy gösterir odamın tavanında
Unut ey sevdalı yüreğim
Unut tüm yaşananları.

Numan Kartal

Unutma

İslanınca yollar yağmur yağınca
Ben geleyim akla sakın unutma
Bakışların derin derin dalınca
Ben geleyim akla sakın unutma.

Bir gün efkârlanıp içersen eğer
İçip te kendinden geçersen eğer
Gezdiğim yollardan geçersen eğer
Ben geleyim akla sakın unutma.

Saçlarını yele karşı tararsan
Merak edip bir gün beni sorarsan
Beni değil başka yâri sararsan
Ben geleyim akla sakın unutma.

Hayli zor oluyor aşkın yolları
Allah kavuşturur seven kulları
Kartaloğlu düşün geçen yılları
Ben geleyim akla sakın unutma
Bak ben unutmadım sende unutma.

Numan Kartal

Ülkem

Güzel günler göreceğiz çocuklar diye başladı her şey,
Güzel günler, güneşli günler.
Ülkemin denizi mavi, ormanı yeşil.
Güneşi sari kırmızıdır.
Güzel günlerin hayalini çizdim.
Güneşli günlerin de.
Renkli kalem kullanmadan.

Özgür kuşları var ülkemin,
Bir de tutsak paşaları.
Terörü var baş belası,
Ve sürgün bölgeleri.
Ülkemin her köşesinde onurlu insanlar var.
Her köşesinde emekçiler.
Ülkemin dağlarında yaban geyikleri,
Ovasında elleri nasırlı tarım işçileri var.
Güzel günlerin hayalini çizdim,
Güzel insanların da,
Renkli kalem kullanmadan.

Başkentinde sokaklarında patlayan bombaları çizdim,
Babasız kalan çocukları,
Çocukları ölen babaları çizdim.
Türkülerimizi çizdim, ağıtlarımızı da.
Renkli kalem kullanmadan.
Ülkemin güzel şehirlerini çizdim.
Sivas'ın otelini,
Maraş'ın sokaklarını
Kırşehir'in kitap evini çizdim.
Renkli kalem kullanmadan.

Şişli meydanını çizdim, Diyarbakır zindanlarını.
Ulucanları çizdim.
Ülkemin işsizlerini,
Bir de işine yetişemeyenlerini.
Ve ülkemin kömür madenlerini çizdim, maden işçilerini de.
Renkli kaleme gerek duymadan.

Yine de...
Güzel günler göreceğiz çocuklar
Güzel günler, güneşli günler.

Numan Kartal

Üzdü bizleri

Yuğa ekmeğe biz çırpama sürdük
İçine sızgıtlâ helvayı dürdük
Kardeşi hak bilip ikiye böldük
Çıkar ilişkisi bozdu bizleri.

Sığır yollarında tezek topladık
Tozlu yollarında sekmeç oynadık
Kıt kanaat yedik biz hiç doymadık
Hazır gıda geldi bozdu bizleri.

Sigara bulamaz püskül sarardık
Elektrik gider erken yatardık
Damların üstüne toprak atardık
Zamane değışti bozdu bizleri.

İmeceyle tarla tapan ekerdik
Her birimiz beşer fidan dikerdik
Kimse bilmese de çile çekerdik
Menfaat düşünmek bozdu bizleri.

Asker ocağında mektup yazardık
Önemli bir güne tebrik atardık
İçlerine biraz sevgi katardık
Teknoloji geldi bozdu bizleri.

Sağlam gömlek olmaz her yeri sökük
Deliye benzerdik ellerde düdük
Gariban gezerdik boynumuz bükük
Yırtık pantul moda bozdu bizleri.

Gazoz kapağını oyuncak sandık
Tarla tırmıkladık güneşten yandık
Üfelemeç yerken ekmeği bandık
Tandırlar kapandı bozdu bizleri.

Kartalım özlemin içinde çürür
Bunlara hasretim her daim büyür
Bilmem ki insanlık nereye yürür
Geçen yıllar elbet üzdü bizleri.

Numan Kartal

Vali

Kırk sekizde geldi dünyaya beden
Böyle yiğit ölmez yaşar ebeden
Elbette çoğalır izinden gelen
Ölümü kuşkusuz, sırdır valinin.

Üçten beşe geçti görmedi dördü
Köprüyü bitirdi çok hizmet verdi
Merkeze çekildi, sürgünler gördü
Varlığı vatana, kârdır valinin.

Belki de asalet gelir soyundan
Halkını bilirdi kendi canından
Felek engel oldu kırdı dalından
Aslında hayali, zordur valinin.

Tarih artık görmez böylesi merdi
Şu bozuk düzene çok emek verdi
Sirtında taşırdı onlarca derdi
Alnından damlayan, terdir valinin.

Çevirmek istedim zamanı geri
Valinin gittiği o günden beri
Ajanstan beklerken iyi haberi
Haberini kara, verdi valinin.

Ne yana dönersen arsızlık dolu
Bu yol artık canı, hırsızın yolu
Halk perişan olmuş kırılmış kolu
Yapacağı çok iş, vardır valinin.

Denizli üstüne bir duman çöktü
Yediden yetmişe gözyaşı döktü
Oda üzgün gitti boynunu büktü
Belli ki yüreği, kordur valinin.

Kartalım anlayın bende doluyum
Gerçeği yazarım bu benim huyum
Mezarına dökersen, bir bardak suyum
Belki ihtiyacı, vardır valinin.

Numan Kartal

Varmı Ki

Çocukluğu bitirdik, gençlik çağıda
Kar topuna, taş koymayan varmı ki
Kurşun kalem alıp, beyaz kağıda
M harfinden, kuş yapmayan varmı ki

Top sahibi olup, takım seçerdik
Deh diyerek, kendimize vururduk
Gazoz kapak ütüp, kâra geçerdik
Ceplerine taş, koymayan varmı ki

Jeton delmek, yetenekte şüphesiz
Ayaklar yalındı, kulak küpesiz
Yarışırdık madalyasız kupasız
Kuş lastikle, kuş vurmayan varmı ki

Gençlik geçti, çokça anı getirdi
Tavuk vurup, derisiyle yedirdi
Yalan yere, yemin bile dedirdi
Kavga edip, saç yolmayan varmı ki

Seyfede yüzerdik, dibe dalıpta
Hepimiz yoğrulduk, aynı kalıpta
Sevgilinin başından, bir tel alıp ta
Cüzdanına, saç koymayan varmı ki

Yeşilin haramı olmazdı bize
Babadan dayak yer, gelmezdik yüze
Aynı kabahati yine yüzsüzce
Yapıp ama, suç saymayan varmı ki

Kartal'ım yaşadık en güzel çağda
Çok üzüm topladık, pamuklu bağda
Kara çaydanlıkla kungün dağında
Çay içmeyi, hiç sevmeyen varmı ki..

Numan Kartal

Vatan

Bu vatan hepimizin yegane direğidir
Atamızın elinin, alnının emeğidir
Geleceğe kalacak en güzel sermayedir
Atatürk'ten emanet cumhuriyetimiz var.

Vatan, bayrak ve dinim, inan benim temelim
Bu vatana verecek, bir canım vardır benim
Evladıma emanet, vatan vermek emelim
Er meydanına çıkan, koç yiğitlerimiz var.

Al kırmızı bayrağım, göklerde dalgalansın
Bu vatana hainin, ağzı hiç sulanmasın
Durgun aksın Sakarya bir yerde bulanmasın
Türkiye'ye kan vermiş, çok şehitlerimiz var.

Kartaloğlu Türk halkı esareti sevmiyor
Gerekirse uğruna tatlı canı veriyor
Suyu ters akıtıyor, taşı işe deliyor
Uğruna ölünecek çok değerlerimiz var.

Numan Kartal

Vatan bekçisi

Bu vatanın bekçisi var, eri var
O dağlarda parsel parsel yeri var
Kör gecede, gözlerinin ferisi var
Koruyor yiğidim, vatani itten
Asaleti almış emdiği süttten.

Yunan'ı, Alman'ı, Amerikan'ı
Vur yiğidim bu bayrağı satanı
Sana telim ettik biz bu vatani
Koruyor yiğidim, vatani itten
Asaleti almış emdiği süttten.

Yola düşer anasıyla bacıyla
Şabır eder türlü türlü acıyla
Ödül alır şehadetin tacıyla
Koruyor yiğidim, vatani itten
Asaleti almış emdiği süttten

Vatanın, bayrağın, dinin aşkına
Yumruk olun, eşkiyanın köşküne
Diz çökerek oda dönsün şaşkına
Koruyor yiğidim, vatani itten
Asaleti almış emdiği süttten.

Ayağınız nasır, yüzünüz aktır
Yediğiniz helal, yolunuz haktır
Kirlense de dünya, bu vatan paktır
Koruyor yiğidim vatani itten
Asaleti almış emdiği süttten.

Bütün dünya birbiriyle barışır
Bizim doğu otuz yıldır karışır
Sanıyorlar bu halk, bir gün ayrışır
Koruyor yiğidim, vatani itten
Asaleti almış emdiği süttten.

Eşkiyalar dağda gezdi yoruldu
İyi sandı hep batıya sarıldı
Kartaloğlu'm sabır taşım yarıldı
Koruyor yiğidim, vatani itten
Asaleti almış emdiği süttten.

Numan Kartal

Yalan dünya

O şirin Boztepe burnumda tüter
Çektiğim sıkıntı bu zulüm yeter
Daha çok derdim var ölümden beter
Bu yalan dünyada halim kalmadı

Denizi doldurur akan gözyaşım
Acıyın bana da daha genç yaşım
Feleğin ağında döküldü saçım
Bu yalan dünyada yerim kalmadı

Beni seven dostlar şimdi çekilmiş
Gam tarlama dert ve keder ekilmiş
Ben ölmeden tabut kefen biçilmiş
Bu yalan dünyada arzum kalmadı

Akar kanlı yaşım yakar derinden
Yaşamaz ölürüm seni görmeden
Yalandan da olsa bir gün gülmeden
Bu yalan dünyada adım kalmadı

Gurbet elde biri özlem çekerken
Derdini çaresiz içe atarken
Kartal'ım dalımda bülbül öterken
Bu yalan dünyada dostum kalmadı

Numan Kartal

Yazar ağlarım

Kendimiz yarattık kader diyemem,
Sevdanın haline, kızar ağlarım.
Her yanım dert dolu artık gülemem,
Divane gibiyim, gezer ağlarım.

Aşkı ben doğurdum, kederi de ben,
Her gün kaderime, küser ağlarım.
Derdi ben bozarım, kaderi de ben,
Kaderim bu derim, susar ağlarım.

Bilmeden dünyada mezarım kazdım,
Kazdığım mezara, düşer ağlarım.
Kalemim yar oldu, bir destan yazdım,
Destanı okurken, eser ağlarım.

Gündüzüm karadır, gecem uykusuz,
Uykusuz geceme yanar ağlarım.
Kimisi kabaca, kimi duygusuz,
İnsanım diyene, bakar ağlarım.

Ben anayım, evlat bende yetişir,
Bebeği döşüme, basar ağlarım.
Kadına adamca, adam yakışır,
Yoksa tüm zehrimi, kusar ağlarım.
Kartal'ım gerçeği yazar ağlarım.

Numan Kartal

Yeminim Olsun

İçimde isyan var, dilimde nârâ
Sırtımda kambur var yürekte yara
Bu nasıl hainlik, bu nasıl kara
Artık bende varım, yeminim olsun

Çözüm süreci de fayda etmedi
Yıllardır çekerim çilem bitmedi
Otuz bin can verdim oda yetmedi
Bende can veririm, yeminim olsun

Kalleş olan elbet mayınla vurur
Kalmamış hiç edep, kalmamış gurur
Mehmedim hainin üstüne yürür
Birlikte yürürüm, yeminim olsun

Gabara, Cudiye yumruk vurmaya
Gelelim mi bizde hesap sormaya
Çocuklarım hazır yetim kalmaya
Bende baş veririm, yeminim olsun

Alçaklar gözünü dikmiş yurduma
Neyim var diyerek bakmam ardıma
Yatağı yorganı alıp sırtıma
Dağlara çıkarım yeminim olsun

Mayınlı yollara asfalt dökecek
Sonrada benimle ekmek yiyecek
Kartal'ım sen biraz durul diyecek
Durulmam ben artık, yeminim olsun

Numan Kartal

Yerli malı

Yerli malı yurdun malı diyerek
Üreteni baş tacımız bilerek
Çalışım terimizi silerek
Bize bizden gayrı, dost göremedim.

Kırşehir'den ceviz, pekmez almalı
Üzüm yiyeceksek, İzmir olmalı
Kayısı da Malatya'dan gelmeli
Bize bizden gayrı, dost göremedim.

Çanakkale'dedir benim al kanım
Antepli gazidir, Urfalı şanıım
Bu toprağa feda, bu tatlı canım
Bize bizden gayrı, dost göremedim.

Anamur'un muzı, bizim pazarda
Toprak ta bizimdir, mermer mezarda
Şairler bizimdir, dürüst yazar da
Bize bizden gayrı, dost göremedim.

Yerli olsun atomumuz, füzemiz
Doğru yazsın tarihimiz, müzemiz
Kartal'ım diyorum sondur sözümüz
Bize bizden gayrı dost göremedim.

Numan Kartal

Yıllar Önce Köyüm

Yıllar önce köyüm öyle güzeldi
Neyi kötüydü de, neyi düzeldi
Her günü güzeldi, her gün özeldi
Eskinin kışları, şimdi baş oldu

Köyün sığırını sülo yayardı
Bir maaş alanın karnı doyardı
Şarlağın sert suyu taşı oyardı
Şimdi suyun tonu otuzbeş oldu

O zaman düşenin dostu olurdu
Dost destek olursa, huzur bulurdu
Komşu, komşusuna borçlu olurdu
Şimdi krediler yüzde beş oldu

Ayıbı bilirdik kusur gizlerdik
Düğün olur sevgiliyi gözlerdik
Küsüratı bilmez hesap düzlerdik
Şimdi bütün hesap üçe beş oldu

Görürümki dönen dönmüş sözünden
Geçmişini kayıp etmiş özünden
Bir kaç tane yol bilmezsin yüzünden
Şimdi dostlukların içi boş oldu

Kartal'ım bu devir, hasada erdi
Rahmetli babam da hep böyle derdi
Namertler çoğaldı, bulamam merdi
Şimdi gören gözler, hepsi şaş oldu.

Numan Kartal

Zalim

Dilerim gülmesin o güzel yüzün
Nerede anılar nerede sözün
İçimi kaplıyor derin bir hüzün
Haksız yere beni yıktın sen zalim

Akşam olur beni hüznün sarardı
Açtığı yaralar her gün azardı
Sen gidince benim dünyam karardı
Haksız yere beni yıktın sen zalim

Derdim yüce dağlar bana yaslanır
Deli gönlüm çile çekip uslanır
Sen gittin ya artık bu kalp paslanır
Haksız yere beni yıktın sen zalim

İnce zülüflerin tel tel tarardın
Nazik kollarınla beni sarardın
Üç gün görmeyince hemen arardın
Haksız yere beni yıktın sen zalim

Sahte sözlerine nasıl kanmışım
Bir ömür boyunca sürer sanmışım
Tükenmişim eyvah nasıl yanmışım
Haksız yere beni yıktın sen zalim

Numan Kartal

Zehir

Zehir atma sakın, tarla tapana
Vicdanınla kazan, aşını evlat
Benim sözlerimi atma yabana
Vicdanınla yürüt, işini evlat.

Yalanı bilmesin, düz olsun dilin
Kimsenin payına gitmesin elin
Yanlışta özenme, hak olsun yolun
Vicdanınla yaşa, gününü evlat.

Bir hasırın olsun, bir tane kilim
Yolunu ışıtsın, hakiki bilim
Unutma ki er geç, gelecek ölüm
Vicdanınla taşı, yükünü evlat.

Bazen sızılarsın, senin sol yanın
Neticede kemikten, ettendir canın
Bir avuç mezara gidecek sonun
Vicdanınla yaşa, düşünüy evlat.

Kartal'ım çabamız insanlık için
İhtiyaç hissetme pişmanlık için
Ömür yetersizdir düşmanlık için
Vicdanınla yaşa, ömrünü evlat.

Numan Kartal

Zümrüt apartmanı

Analar ağladı yürekler yandı
Zümrüt apartmanı yıkıldığı gün
Üç aylık bebekler nasıl dayandı
Zümrüt apartmanı yıkıldığı gün

On yıllık binanın vadesi yetti
Doksan iki kişi, cennete gitti
Söyleyecek sözüm kalmadı bitti
Zümrüt apartmanı yıkıldığı gün

Halimi görenler hep deli sanar
İçimde yara var gizlice kanar
Bilmezler yüreğim Konya ya yanar
Zümrüt apartmanı yıkıldığı gün

Anayı babayı mahrum eyledi
Diyorlar ki kaderleri böyleydi
Gönlüm kalem oldu, dilim söyledi
Zümrüt apartmanı yıkıldığı gün

Gözümdeki yaşlar eksik olmuyor
Dertli sazım artık seda vermiyor
İki duble içsem elim gitmiyor
Zümrüt apartmanı yıkıldığı gün

Bilmem uslu biri, bilmem azılı
Künyesinde yezit dölü yazılı
Gazeteler kara sayfa basılı
Zümrüt apartmanı yıkıldığı gün

Nasıl anlatayım yaşanan kiri
Yarın bayram diyor çocuğun biri
Ertesi gün mezar oluyor yeri
Zümrüt apartmanı yıkıldığı gün

Bir bayram günüydü bu hazin vaka
Biri desin bana şakaydı şaka
Onlarca insanım gidiyor hakka
Zümrüt apartmanı yıkıldığı gün

Kartalım dertlerin derde karıştı
Kuzular anlaşıp kurtla barıştı
Doksan iki kişi hakka erişti
Zümrüt apartmanı yıkıldığı gün

Numan Kartal